

สมภพ รัตนวลี
ผู้อำนวยการฝ่ายข่าว
สถานีโทรทัศน์เวิร์คพอยท์

สมภพ รัตนวลี

ผู้อำนวยการฝ่ายข่าว สถานีโทรทัศน์เวิร์คพอยท์

“เราทำข่าวต้องทำให้ถึงกลุ่มคนดูมากที่สุด เราต้องส่งไปทุกแพลตฟอร์ม ขณะเดียวกัน คนที่ดูทีวีในปัจจุบัน หมายความว่าเขาดูกับครอบครัวกลับมากับบ้าน หรือดูทีวีไปด้วยเล่นเฟซบุ๊กไปด้วย แต่ทีวียังเปิดอยู่ ยุคนี้จะเห็นว่าปรากฏการณ์อย่างอินจันก้าทางสื่อเก่า เพราะคนสองตัวเก่า ออนไลน์เจาะจงเล่นเรื่อง หรือ ดาร์กเพจอย่างแฮมมัวร์ดำ โซเชียลอินเตอร์ เพจพวกนี้มีมากขึ้น และ บางที่กำหนดทิศทางข่าวหลัก ผมเองก็ต้องวิ่งตาม เพราะบางเรื่องมันจุดติด มันอาจดังขึ้นมาด้วยพลังของโซเชียลที่ทุกคนต้องการแสวงหาความเป็นธรรม ภาพนั้นมันทำกาย ทีวีไม่ได้อยู่บนบ่าของช่างภาพเรา แต่มือถือชาวบ้านก็มี ทั้งคลิป ทั้งภาพวงจรปิด ชาวบ้านทะเลาะกับตำรวจ พอยกมือถือขึ้นมา ชาวบ้านก็มีอาวุธชนิดหนึ่งขึ้นมา จนตำรวจต้องติดกล้องบนหัวตัวเองบ้าง แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาไม่ฟังสื่อหลัก แม้แต่พวกดาร์กเพจ ก็รอให้สื่อกระแสหลักมาจับ หากอยู่ในออนไลน์ ตำรวจก็ไม่สนใจ อธิบดีก็ไม่สนใจ แต่เมื่อสื่อกระแสหลักส่งคนเข้าไปเจาะ มันก็จะเกิดผลกระทบจริง”

ขณะที่สื่อหลายแห่งลดคน หรือเนื้อหาสาระด้านข่าวลง แต่เวิร์คพอยท์กลับให้ความสำคัญกับข่าวมากขึ้น พร้อมประกาศชนทุกแพลตฟอร์ม สมภพ รัตนวลี ผู้อำนวยการฝ่ายข่าว สถานีโทรทัศน์เวิร์คพอยท์ มองว่า การเสนอข่าวผ่านสื่อหลักยังสามารถทานกระแสโลกโซเชียลได้หากกลับมามองจุดแข็งของสื่อทีวี และ ปรับเข้าสู่ทุกแพลตฟอร์ม

ผลกระทบจากโลกโซเชียลต่อเนื่องมาหลายปี ตอนนี้แรงแค่ไหน

มองได้สองมิติ มิติที่หนึ่ง การแข่งขันเรื่องคอนเทนต์การแข่งขันคนดู มิติที่สองเรื่องธุรกิจ ที่ผ่านมาคอนเทนต์ที่วิวกลัวว่าเกิดความวิตกกังวลว่าแพลตฟอร์มทีวีจะสู้ไม่ได้เพราะออนไลน์แรงมาก แต่ในแง่การทำวิจัยแม้แต่ต่างประเทศเองคนก็ยังดูทีวีอย่างน้อย 70 เปอร์เซ็นต์ บ้านเราก็เหมือนกัน ตัวเลขยังสูง ฉะนั้นผมว่า 10-20 ปี สิ่งที่น่ากังวล คือเราจะทำคอนเทนต์ของเราอย่างไรให้ขายได้ทุกแพลตฟอร์มมากกว่า

พอยกมือถือขึ้นมา ชาวบ้านก็มีอาวุธชนิดหนึ่งขึ้นมาจนตำรวจต้องติดกล้องบนหัวตัวเองบ้าง แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาไม่ฟังสื่อหลัก แม้แต่พวกดาร์กเพจ ก็รอให้สื่อกระแสหลักมาจับหากอยู่ในออนไลน์ ตำรวจก็ไม่สนใจ อธิบดีก็ไม่สนใจ แต่เมื่อสื่อกระแสหลักส่งคนเข้าไปเจาะ มันก็จะเกิดผลกระทบจริง

ปรับตัวอย่างไรกับคอนเทนต์มหาศาลอย่างไร

ประเด็นข่าวหลัก ยังมาจากกองบรรณาธิการเหมือนเดิมติดตามหมายข่าวที่นำเสนอใจ เปิดประเด็นที่เราสนใจเรียกว่างานปรานีและทีมงานที่เป็นกระแสทั่วไปมีงานแถลง มีภัยพิบัติเราก็ต้องทำตามตามหมายพวงนั้น

เรียกว่ามีไฟก๊อซโซของตัวเอง

เรามีไฟก๊อซโซของตัวเองแน่นอน คือ ในหนึ่งเดือนเราต้องผลิตงานที่เป็นเอกลักษณ์ของเรา งานสิ่งแวดล้อมงานสืบสวนสอบสวนอะไรพวกนี้อีกส่วนมาจากข่าวกระแสและอีกส่วนมาจากออนไลน์ต่างๆ

ความท้าทายคือต้องทำหลายแพลตฟอร์ม

ใช้ครบ ยุคนี้ก็จะเห็นว่าปรากฏการณ์อย่างอินจันก้าทางสื่อเก่า เพราะคนสองตัวเก่า ออนไลน์เจาะจงเล่นเรื่อง หรือ ดาร์กเพจอย่างแฮมมัวร์ดำ โซเชียลอินเตอร์เพจพวกนี้มีมากขึ้น และบางที่กำหนดทิศทางข่าวหลักผมเองก็ต้องวิ่งตาม เพราะบางเรื่องมันจุดติด มันอาจดังขึ้นมาด้วยพลังของโซเชียลที่ทุกคนต้องการแสวงหาความเป็นธรรม ภาพนั้นมันทำกาย ทีวีไม่ได้อยู่บนบ่าของช่างภาพเรา แต่มือถือชาวบ้านก็มี ทั้งคลิป ทั้งภาพวงจรปิด ชาวบ้านทะเลาะกับตำรวจ

นานาเราก็ต้องตามให้ลึกกว่าแค่การเอาคลิปมาเผยแพร่ ต้องไปให้ถึงเบื้องหลังของคลิปนั้น

เพื่อความอยู่รอดของการทำข่าวด้วยหรือเปล่า

ใช้ครับ เราคิดว่าสื่อทุกวันนี้จำเป็นต้องแต่แพลตฟอร์มออนไลน์ เขาก็แสวงหาที่จะขยายแพลตฟอร์มออนไลน์ของเขา ไม่ว่าจะเป็น เฟซบุ๊ก ออนไลน์ ทวี หรือ ยูทูบ เดียวนี้ถ่ายถอดสดได้หลายแพลตฟอร์ม หลายแพลตฟอร์มเริ่มทำเงินได้ ยูทูบกับเฟซบุ๊ก จ่ายเงินให้เจ้าของคลิป เวิร์คพอยส์ ได้เงินจาก เฟซบุ๊ก ยูทูบ คิดว่าไม่ต่ำกว่า 50 ล้าน

ถือว่าเป็นเม็ดเงินไม่น้อย จึงทุ่มไปที่ตรงนี้ด้วย

ไม่น้อย จากเดิมที่มันเป็นตลาดที่ไม่มีมูลค่า ในแพลตฟอร์มของเฟซบุ๊กมีโฆษณา ในยูทูบมีโฆษณาอยู่แล้ว นี่พูดถึงการผลิตคอนเทนต์ไปเผยแพร่เขาก็รีเทิร์นกลับมาเป็นยอดโฆษณาให้เรา เพราะเป็นวิดีโอที่มียอดคนดูสูง ทุกวันนี้เราทำรายการสด และ Live ผ่านเฟซบุ๊กแต่ละวันกว่าเจ็ดชั่วโมงเราเป็นพันธมิตรเป็นทางการของเฟซบุ๊กอย่าง The Mask Singer คนดูผ่านเฟซบุ๊กเป็นล้านวิว สะสมหลายสิบล้าน

พูดได้ใหม่ว่าเปิดแนวรบทุกแพลตฟอร์ม

ใช้ครับ เราทำข่าวต้องทำให้ถึงกลุ่มคนดูมากที่สุด เราต้องส่งไปทุกแพลตฟอร์มขณะเดียวกันคนที่ดูทีวีในปัจจุบัน หมายความว่าเขาดูกับครอบครัวกลับมาถึงบ้าน หรือ ดูทีวีไปดูละเล่นเฟซบุ๊กไปด้วยแต่ทีวียังเปิดอยู่

ตอนนี้ประเมินอย่างไร ที่บอกว่าทีวีจะตาย

ผมคิดว่าเป็นความจริงครั้งเดียวแต่อีกครั้งก็ยังมีอนาคตอยู่

คอนเทนต์ทีวีปรับสู้กระแสโซเชียลได้ไหม

ได้ สู้ได้สบาย เราสู้ได้ เหมือนเราเห็นตอนนี้ทีวีมีรายการร้องเพลงกันเยอะ ผมว่ามันเป็นช่วงของมันพอหมดก็ไปอย่างอื่นพอเจ้าหนึ่งทำสำเร็จก็ตามกันมาเป็นปกติของบ้านเรา เดียวก็ไปอย่างอื่นต่อ แต่

การทำรายการพวกนี้ จะเห็นว่าจะสนธิผ่านออนไลน์ โดยตลอดบางคำถามเล่นอินเทอร์เน็ตก็พียงออนไลน์และทีวี

ทำไมเวิร์คพอยท์หันมาลงทุนข่าวขณะที่หลายแห่งมองว่าเริ่มตาย

ผมคิดว่าถ้ามองว่าข่าวทำอย่างเดียวก็น่าเหมือนว่าทรงตัว หรือ หดลง แต่ข่าวทีวีที่ทำทุกวันนี้ไม่ใช่เฉพาะทีวีทำหลายแพลตฟอร์มมันไปกว้างและลึกทีวีเองเรตติ้งก็ไม่ได้แย่ มันขึ้นเรื่อยๆ และแข่งกับช่องอื่น กลุ่มคนดูข่าวเช้าตอนนี้มีราวสามล้านคน ซึ่งอาจจะลดลงกว่าล้านคนหลายปีหลังมานี้

กระแสโซเชียลทำให้ทำข่าวน่ามีคุณภาพขึ้น?

ใช่ ตรวจสอบได้ด้วย ตรวจสอบสายตรงด้วย ไม่ต้องผ่านใคร ตรวจสอบได้ทุกมิติขณะเดียวกันมันก็เกือหนุนด้วยทำได้ด้วยกันได้ เราไม่ได้กังวลว่าคนจะดูทีวีน้อยลงหรือดูออนไลน์มากขึ้น ถ้าคนดูออนไลน์มากขึ้นในแง่ธุรกิจก็ต้องปรับไปสู่ออนไลน์เราเตรียมคนไว้ทุกปีเราได้เปรียบคนอื่นหนึ่งก้าวเสมอ ปีนี้เรามีเว็บข่าวแยกจากเว็บเวิร์คพอยท์เอ็นเตอร์เทนเมนต์ เรามีทีมข่าวออนไลน์อีกทีม ทีวีที่คนดูเป็นอันดับสามของประเทศเขายังมองเห็นว่าข่าวสำคัญ ไม่เช่นนั้นคงไม่ลงทุนเรื่องข่าว จะเห็นว่าข่าวยังสำคัญต่อธุรกิจทีวีหากทำตาม กสทช. กำหนดก็ไม่เกิน 4 ชั่วโมงเท่านั้นแต่นี้เขาให้หกชั่วโมงแสดงว่าเขามองเห็นว่ามีโอกาสเติบโตไปกับออนไลน์

มองทางรอดอย่างไร สำหรับเนื้อหาข่าวทีวี

ถ้าว่าด้วยเรื่องข่าว เราต้องโฟกัสไปที่การเสนอประเด็นของตัวเองเหมือนกับอีจันก็มีทีมของเขา เขาทำเรื่องเดียว หนึ่งในสร้างความแตกต่างให้ได้ คุณภาพดีแล้วคนจะดู ถือเป็นทางรอด หรือ สอง คาแร็กเตอร์ของพิธีกรก็เหมือนคาราละคร เหมือนเป็นแม่เหล็ก อย่างเช่น ทูโบ๊ะข่าว และสามการลงทุนในการทำข่าวซึ่งผมว่ายังไม่ชัดเจนเท่าสองตัวแรก ใครจะทำรายการก็ต้องคิดถึงสองตัวแรก ไม่งั้นอยู่ไม่ได้

ดร.มานะ ตรีรยาภิวัฒน์

คณบดี คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

“

“หมดยุค ที่เป็น mass media แบบเดิม สิ่งที่ผมคิดว่าจะเป็นทางรอด โดยเฉพาะในส่วนของทีวี แต่ละช่องต้องมาดูในส่วนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของตัวเองให้ชัด ถ้าเป็น content ข่าว ต้องตอบใจภัยหรือตอบจริตของกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของตัวเองให้ชัด เปลี่ยนจากการทำข่าวแบบ mass ไปทำในสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายของตนเองอยากดู เพราะในปัจจุบันข่าวในช่องต่างๆ มักเป็น content ที่ตอบสนองต่อผู้ชมนิยมวัยที่อายุ 35 ขึ้นไป แต่ไม่มีข่าวในอีกหลายกลุ่มจริงๆ มันมีขงแมนต์ที่ย่อยออกมาได้อีกเยอะ เพราะมันไม่ได้มีเฉพาะทีวี มี youtube มี line tv live streaming ที่มาจากเมืองนอก ต่อให้วันนี้ทีวีหลักเหลือแค่ 6 ช่อง คนก็ต้องออกไปดูอย่างอื่นมากขึ้น”

”

ดร.มานะ ตรีรยาภิวัฒน์

คณบดี คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ผลกระทบจากโลกโซเชียลเห็นผลชัดเจนขึ้น และ ยังไม่อาจประเมินจุดสิ้นสุดได้ เนื่องจากเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดร.มานะ ตรีรยาภิวัฒน์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มองว่าสิ่งที่มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงและ เป็นเรื่องท้าทายวงการสื่อของไทย คือ การก้าว “สู่ยุคของคนดู”

ประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างไรจากสิ่งที่เห็นชัดเจน 4-5 ปีที่ผ่านมา

ในส่วนของทีวีโดยเฉพาะข่าวมีการแข่งขันกันสูงขึ้น ทีวีดิจิทัลหลายแห่ง ถ้าไม่ปิดตัวก็คงต้องหานายทุนเข้ามาเสริมคนที่หานายทุนได้ก็ต่อสายป่านที่จะมีชีวิตต่อไป แต่ก็มีความเสี่ยงอยู่ ทุกคนรู้ว่าต่อไปใครจะล้มก่อน พวกที่สายป่านสั้นยิ่งน่ากลัวใหญ่ ต้องลุ้นว่ารัฐบาลจะออก ม.44 เพื่อให้คืนไลน์เช่น หรือ มีมาตรการอื่นหรือไม่ ก็กลายเป็นประเด็นว่าถ้ารัฐบาลจะออกมาตรการอนุญาตให้คืนดินไลน์เช่นได้โดยไม่เสียค่าปรับ หมายถึงว่ารัฐบาลต้องมีเงินที่หายไปจากที่คาดหวังว่าจะได้ตรงนี้ ซึ่งมันเยอะ รัฐบาลจะไปหาเงินจากตรงไหนมาทดแทน รัฐบาลจะต้องมีคำตอบเหมือนกัน

สิ่งที่ผมคิดว่าเป็นไปได้มากที่สุด คือ การออกมาตรการขดเซย การยึดระยะเวลาในการขายออกไปอย่างไรก็ตามมันเหมือนการยึดระยะเวลาจับตัวออกไปให้มากขึ้น เพราะพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยน โดยเฉพาะพฤติกรรมของคนในเมืองที่มีกำลังซื้อเปลี่ยนจากการดูทีวีเป็นดูในแพลตฟอร์มอื่นการคิดว่าตัวเองเป็น mass media ในยุคช่องทีวีจำกัด จึงไม่ใช่เพราะคนมีโอกาเลือกมากขึ้น

สิ่งที่ผมคิดว่าจะเป็นทางรอดโดยเฉพาะในส่วนของทีวีแต่ละช่องต้องมาดูในส่วนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของตัวเองให้ชัด ถ้าเป็น content ข่าว ต้องตอบใจภัยหรือตอบจริตของกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของตนเองให้ชัด เปลี่ยนจากการทำข่าวแบบ mass ไปทำในสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายของตนเองอยากดู เพราะในปัจจุบันข่าวในช่องต่างๆมักเป็น content ที่ตอบสนองต่อผู้ชายในวัยที่อายุ 35 ขึ้นไปแต่ไม่มีข่าวในอีกหลายกลุ่มจริงๆ มันมีขงแมนต์ที่ย่อยออกมาได้อีกเยอะ

หมายถึงหมดยุค ที่เป็น mass media แบบเดิม?

ใช่ พอไม่มีความแตกต่างปุ๊บ คนเลือกดูช่องไหนก็ได้ เพราะฉะนั้น บางทีเขาก็ไม่ดูก็เป็นตัวหนึ่งผมว่าในยุคต่อไป ถ้าจะอยู่รอดกลุ่มต้องชัดเจนขึ้น position ต้องชัดเจนมากขึ้น และตอบใจภัยให้ชัดเจนมากขึ้น

คนดูแยกเป็นเซ็กเมนต์มากขึ้น มันเกิดขึ้นจากอะไร?

จากการที่เขามีช่องทางใหม่ ๆ ให้เลือกบริโภค เพราะเขามีช่องทางมากขึ้นเขาก็เลือกมากขึ้นเมื่อก่อน

มันไม่มีช่องทางให้เลือก มันโดนบังคับให้ดูแค่ 6 ช่อง หรือว่าถ้าจะเข้าไปดูในต่างประเทศก็ต้องเป็นคนที่เก่งภาษาอังกฤษพอสมควรถึงจะดูได้ แต่คนไทยโดยทั่วไปโดยส่วนใหญ่ถูกบังคับดู 6 ช่อง ยังไงก็ต้องดูแค่นี้ ถ้าคุณต้องดูแค่นี้คุณเป็น Mass ได้ไม่มีปัญหา แต่ตอนนี้มันไม่ใช่แล้ว

มองผลกระทบจะไปสิ้นสุดแคไหน พุดง่าย ๆ คือเมื่อไรจะถึง bottom

ผมมองว่าจะจะไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงจุดที่ จะมีคนล้มจริงๆ เนื่องจากตอนนี้ยังไม่เปิดโอกาส ให้ล้มได้มากนัก ก็รอศาลปกครองว่าจะพิพากษาว่า ยังไงแล้วมีประโยชน์ต่อทีวีที่เขาประมูลอยู่ อาจมีบางช่องตัดสินใจแบบเจ็ดมี ดั่งนั้น จำนวนคู่แข่งอาจลดลง พวกที่เหลือก็รู้สึกกลัวว่าสามารถอยู่รอดได้ตอนนี้ ทุกคนก็แข่งให้คนอื่นไปก่อนถ้าตัวเองเงินไม่พอก็ต้องหาแหล่งทุนมาหมุนเอาไว้

คิดว่าที่เหมาะสม ทีวีน่าจะจะมีกี่ช่อง

ประเมินไม่ได้ มันไม่ใช่เป็นแบบเดิม เพราะมัน ไม่ได้มีเฉพาะทีวี มี youtube มี line tv live streaming ที่มาจากเมืองนอก ต่อให้วันนี้ทีวีหลัก เหลือแค่ 6 ช่อง คนก็ต้องออกไปดูอย่างอื่นมากขึ้น

พูดแบบได้ใหม่ว่าจำนวนเท่าไรไม่สำคัญเพราะคนดูจะเป็นตัวกำหนด

ใช่ คนดูเป็นตัวกำหนดว่าจะดูผ่านแพลตฟอร์ม ไหน แต่ถ้าคุณนำเสนอข่าวสารที่ตรงกับจริต ของคนคนดูก็อยู่ได้ วันนี้เป็นยุคของคนดู คนดูวันนี้ ไม่ใช่คนดูเมื่อก่อน ที่นั่งดูอยู่เฉยๆ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่คือคนดูที่อยากมีส่วนร่วมกับเนื้อหาของรายการ ต่างๆ มากขึ้น

การนำเสนอแต่ละแพลตฟอร์มต้องต่างกันในเรื่องเดียวกันไหม

ถูก ต้องแบบนั้น เพราะ content จริตต่างกัน จริตของคนในแพลตฟอร์มแบบใหม่ก็แบบหนึ่งของ คนที่นั่นดูทีวีก็เป็นแบบหนึ่ง โซเชียลมีเดียเน้นการพูดคุย engagement มากขึ้น แต่ถ้าอยู่ในแพลตฟอร์มทีวี มันคือการพูดเป็นทางเดียวเป็นหลัก ถ้าไม่เข้าใจใน เรื่องของจริตของคนคนที่อยู่ในแพลตฟอร์มออนไลน์ ยังนำเสนอในแพลตฟอร์มแบบสื่อหลักแบบเดิมมันก็เลยไม่ค่อยเข้ากัน content ของใครหลายๆ คนที่ 20

เอา content ที่วีมาใส่ใน social media มันก็ได้แค่ ช่วงเดียวแล้วคนดูมันก็จะน้อยลงแล้วก็เงียบไป

ยักษ์ใหญ่อย่าง Facebook YouTube, Line มีแพลตฟอร์มใหม่ๆ ตลอด เท่ากับว่าองค์กรสื่อหลักของเราก็ต้องวิ่งตามไปพึ่งพา แล้วจะปรับตัว ยังไง

มี 2 ทางเลือก คือ ถ้าคุณจะทำแพลตฟอร์มให้ คนอื่นวิ่งหาได้ เราต้องชัดว่าเราจะจับกลุ่มเฉพาะได้ ไหมสมมุติว่าคุณจะทำ content ที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมาย ของคุณให้เขามาดูคุณต้องมี content พิเศษที่เขาไม่สามารถหาอ่าน หรือหาดูในแพลตฟอร์มอื่น content คุณภาพ แต่ไม่ใช่คุณภาพในความหมายเดิมที่เป็น mass แต่ตอบโจทย์กับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

พอจะสังเกตไหมว่าสื่อที่เคยมีอิทธิพลในการขึ้น่า สังคม แต่ขณะนี้บทบาทน้อยลง

ใช่ครับ เพราะคนไม่ได้ดูไม่ได้เสพคนที่มามีอิทธิพล เป็น influencer กลายเป็นคนที่อยู่ในโลกออนไลน์ เช่น อีเจ็บบลิวส์ด่วน จำพิชิต หม่อมไผ่ดำที่เป็นคน หยิบประเด็นแล้วก็โยนเข้าไปนำเสนอในโซเชียลแนว โน้มต่างๆ คนเหล่านี้ก็กลายเป็นสภาพคล้ายๆ กับคอลัม- นิสต์ในหนังสือพิมพ์เมื่อก่อน ที่มีอิทธิพลทำให้คน เชื่อหรือคล้อยตาม

www.thaijba.org

Officially, she is a Visiting Scholar in
in Media and Journalism,
Department of State, Washington DC, USA

นักเขียนคอลัมน์ประจำ
นิตยสารสารคดี ปีระจิว 2558
เรื่องโครงการรับรางวัลฮิวโก

นักเขียนคอลัมน์ประจำ
นิตยสารสารคดี ปีระจิว
เรื่องงานเขียนในวัยหกสิบกว่า

นักเขียนคอลัมน์
นิตยสารสารคดี ปีระจิว 2558
เรื่องโครงการอนุรักษ์มรดก
ทางวัฒนธรรม และโครงการอนุรักษ์

Internet Intern
A research grant w

with Sapak P
Intern

In Resear

ดร.พิรงรอง รามสูต รมะนันท์
รองอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“

“สื่อกับสังคมแยกกันไม่ได้ เพราะนอกจากเป็นผู้บริโภคแล้ว เขายังเป็นพลเมืองด้วย ความเป็นพลเมืองต้องรู้เรื่องของสิทธิ การอยู่ร่วมกันในสังคม เป้าหมายทางสังคมร่วมกัน กลายเป็นว่า ยิ่งแข่งขันยิ่งจุดรั้งมาตรฐานให้ต่ำลง เราจะเห็นปรากฏการณ์รายงานข่าวที่ไม่เหมาะสม ทำอย่างไรก็ได้ให้มีคน แข่งกันโดยไม่สนใจว่ามาตรฐานคืออะไร เรายังคาดหวังว่าผู้ผลิตทีวีจะมีมาตรฐาน จรรยาบรรณ และความรับผิดชอบต่อสังคม ออนไลน์ไม่ต้องพูดถึง เพราะเป็น User generate ใครก็ทำได้ ไม่มีการกำกับดูแลอยู่แล้ว ปรากฏว่าฟังก์ชันการกำกับดูแล ก็นำเสนอ-ไอโอดี ช่องนี้ก็ขายเช็ชชิ่ง ช่องนี้ก็ขายเช็ชชิ่งแข่งกัน ยิ่งทำให้เกิดผลกระทบตามมาคือคนไม่ดูทีวี คนก็รู้สึกว่าจะดูทำไม คนก็ดูผ่านช่องทางออนไลน์ อย่างที่ ทศกช เรียกว่า โอทีที ทีวียังอยู่ไม่ได้”

”

ดร.พีรกร รอมสุต รมะเนินกัน
รองอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิกฤตในอุตสาหกรรมสื่อในช่วงหลายปีที่ผ่านมากำลังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ทั้งต่อ ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมสื่อเองและสังคม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรกร รอมสุต รมะเนินกัน รองอธิการบดี กำกับดูแลด้านสื่อสารบริการสังคมและพันธกิจสากล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอว่าทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้นในวงการสื่อ คือ ต้องรื้อใหญ่กฎกติกาต่างๆ โดยเฉพาะที่วี ดิจิตอล

เกิดอะไรขึ้นกับการสื่อมวลชนในช่วงไม่กี่ปีมานี้ การเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมสื่อค่อนข้างชัดเจนจากกระบวนการ Digitalization ความจริงมัน กระหอบหมด แต่ว่าสื่อเป็นอุตสาหกรรมที่กระทบโดยตรงและแรงที่สุดทั้งการผลิตและการกระจายคอนเทนต์สู่ประชาชนเมื่อก่อนการจะเข้ามาเป็นสื่อมีตัว กีดกันเยอะเรื่องของคลื่นสัมปทานคลื่น การถือครองคลื่นโดยรัฐหรือเมื่อก่อนเนื้อหาทางคอมพิวเตอร์ต้องมีใบมามาสเตอร์ต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทำหนังสือพิมพ์ต้องมีการสั่งสม แต่ยุคนี้ตัวกีดกันลดลง ใครก็เข้าได้ ทีวีดิจิทัลคลื่นไม่จำกัด การเป็นสำนักข่าวใครๆ ก็เป็นได้ มีแหล่งข้อมูลก็เผยแพร่ผ่านออนไลน์ โดยไม่มีต้นทุนอะไรเลยเมื่อก่อนเซดเดอร์แบ่งชัดเจน มีหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ออนไลน์ เคียวนี่เส้น แบ่งหมดไปการแข่งขันแทนที่จะอยู่ในที่ในทางของมัน แล้วย่อยลงไปอีก เช่น เป็นเซดเมนเตอร์ระหว่างนิชเพราะพื้นที่ออนไลน์ตัดข้ามหมดทุกอย่าง

ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องภาวะฉุกเฉิน แต่เป็นภาวะ การทำลายล้างแต่ตัวเป็นการทำลายล้างที่สร้างสรรค์ (Creative destruction) มันทำลายล้าง สิ่งนี้แต่สร้าง

สิ่งใหม่ ฉะนั้นองค์กรที่ซบก่อนรู้ทันและรู้ทางได้ เปรียบของอย่างนี้ต้องเตรียมเป็น 5 -10ปี มาทำตอนนี้ก็สายไปแล้ว

คิดว่าเป็นการเปลี่ยนผ่านของวงการสื่อครั้งใหญ่ หรือเปล่า

ใช่ เปลี่ยนแบบพลิกโฉม เมื่อก่อนสื่อเป็น คนกำหนดว่าผู้บริโภคบริโภคอย่างไร ก็ทำมารเกิดใน ลักษณะที่เรารู้ว่า แบ่งเป็นอุตสาหกรรมโทรทัศน์ วิทยุ แบ่งตลาดกันแต่ตอนนี้ไม่ใช่กลายเป็นดีมานด์สูง ผู้บริโภคมีอำนาจสูงมาก เป็นคนกำหนดว่า ฉันชอบแบบไหนทุกอย่างเป็นออนไลน์มานด์ ฉะนั้นคนจะอยู่ได้ คือคนที่เข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านช่องทางออนไลน์ ไม่ต้องไปโฟกัสว่าเรากำลังแข่งกับใครเราต้อง เข้าใจว่าผู้บริโภคกำลังจะไปตรงไหน อีกหนึ่งปีข้างหน้า อีกหกเดือนข้างหน้า เราต้องไปตรงนั้น

จุดนี้ทำให้การแข่งขันของสื่อเปลี่ยนไปด้วย

ใช่ ไม่ได้แข่งกันเอง แต่ต้องดูที่ปลายทาง พฤติกรรมของผู้บริโภคไปถึงไหนแล้ว

มอการปรับตัวของอุตสาหกรรมสื่อในขณะนี้
อย่างไร

ในตลาดหนึ่ง เม็ดเงินมีหมุนอยู่นี้ แต่การ
เกิดขึ้นของทีวีดิจิทัลนั้นมัน “ดีสรัพท์” การออกแบบ
ทีวีดิจิทัลที่มี 24 ช่องที่เป็นธุรกิจ ตัวนี้ดีสรัพท์สูงที่สุด
ทำให้ทุน หรือ talent ถูกดึงในทีวีดิจิทัล บิดเบือน
กระบวนการที่คนจะเปลี่ยนผู้ประกอบการจำนวนมาก
วิ่งไปที่ทีวีดิจิทัลแทนที่จะวิ่งไปเพื่อดีจิตอลเเลเซชัน
ในภาพรวมจริงๆ ผู้ประกอบการดีดภาวะ Monopoly
สถานีไม่ที่รายรัฐสภาโทรทัศน์เข้าถึงคนไทยมากที่สุด
ไปคิดว่าตอนนี้ การผูกขาดถูกปลดปล่อยแล้ว โดย
ไม่ได้ดูเลยว่าเป็นไปได้ไหม โดยส่วนตัวรัฐสภา คณะ
กรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจ
การโทรคมนาคมแห่งชาติ(กสทช.)ต้องรับผิดชอบ
เพราะคุณออกแบบแบบนั้น กสทช. ต้องหาทางเอ็ก
ซิทีให้เขาจริง ๆ ไม่งั้นสื่อจะไปไม่ได้เลย

ถ้าปล่อยอย่างนี้อะไรจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อ
อย่างไร

สื่อกับสังคมแยกกันไม่ได้ เพราะนอกจากเป็น
ผู้บริโภคแล้วเขายังเป็นพลเมืองด้วย ความเป็นพล
เมืองต้องรู้เรื่องของสิทธิ การอยู่ร่วมกันในสังคมเป้า
หมายทางสังคมร่วมกันกลายเป็นว่ายิ่งแข่งขันยิ่งจุด
รั้งมาตรฐานให้ต่ำลง เราก็จะเห็นปรากฏการณ์ราย
งานข่าวที่ไม่เหมาะสมทำอย่างไรก็ได้ให้มีคนดูแข่งกัน
โดยไม่สนใจว่ามาตรฐานคืออะไร

เรายิ่งคาดหวังว่า ผู้ผลิตทีวี จะมีมาตรฐาน
จรรยาบรรณและความรับผิดชอบต่อสังคม ออนไลน์
ไม่ต้องพูดถึงเพราะเป็น User generate ใครก็ทำได้
ไม่มีการกำกับดูแลอยู่แล้ว ปรากฏว่าฝั่งที่มีการกำกับ
ดูแลก็นำเสนออะไรไม่รู้ ช่องนี้ก็ขายเช็ทซ์ ช่องนี้ก็
ขายเช็ทซ์แข่งกันยิ่งทำให้เกิดผลกระทบตามมาคือ

คนไม่ดูทีวี คนก็รัฐสภาจะดูทำไม คนก็ดูผ่านช่องทาง
ออนไลน์อย่างที่ กสทช.เรียกว่า ไอทีที ที่ที่ยังอยู่ไม่ได้

ถ้าเช่นนี้ จะเสนอให้ กสทช.ทำอย่างไร

ต้องปรับใหม่หมด ดูคอนำท่วมเป็นตัวอย่าง
ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบก็ได้รับการพักหนี้
หนึ่งปีแต่พักชำระหนี้ค่าใบอนุญาตต้องประเมินสถาน
การณ์ของแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร ถ้าคนต้องการ
เอ็กซิทีก็ต้องเอ็กซิทีได้แต่ก็ต้องดูแลผลกระทบอีกว่าคน
ทำงานทำอย่างไร

การเมื่อถึงบิดเบือนอะไรไปเยอะเหมือนกันการ
ออกม. 44 มาขยายดินคลื่น ผู้ประกอบการรายใหม่
จะทำอย่างไรในเมื่อสนามไม่เท่าเทียม การยืดเวลา
รายใหญ่ก็ได้ประโยชน์ เพราะว่าเกมในการกำหนด
การประกอบการต่างกันโดยสิ้นเชิง ผู้ประกอบการ
รายเดิมกับผู้ทดลองประกอบการอยู่คนละเงื่อนไข
ไม่รวมประเด็นที่ว่าสื่อที่อยู่ลำบากในแง่สถานการณ์
การควบคุมเรื่องเสรีภาพ พอเล่นเนื้อหาไม่ได้ก็กลับ
มาเรื่องเปรี้ยว ทำโมถึงดีเรื่องนี้มาก เพราะว่ามันตีบ
ตันไม่รู้จะ อันนี้มองจากข้างนอกไม่รู้ว่าจะจริงหรือเปล่า
เป็นประวัติศาสตร์ของสื่อมาตั้งนานแล้ว ทุกครั้งที่
มีการควบคุมกัน ข่าวเราอารมณ์ก็มาโดยธรรมชาติ

ภาพของสื่อไทยชัดเจนเลยว่าย่ำแย่อยากสะทอน
อะไร

ใช่ จะอยู่กันอย่างไร มันน่าเสียดาย สื่อคือ
สถาบันที่สำคัญมากของสังคม เพราะ เป็นส่วนที่สร้าง
การรับรู้ ความรู้สึกร่วม สื่อที่สร้างการมีส่วนร่วมใน
นโยบายสาธารณะ สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่สื่อหมดเลย
หากสื่อล้มด้วยปัจจัยอะไรก็ตาม การล้มของสื่อไม่ใช่
การล้มของแต่รัฐสภาหรืออุตสาหกรรม แต่มันคือการ
ล้มของสังคมด้วย

ดร.สิขเรศ ศีรากานต์
นักวิชาการอิสระ ด้านสื่อสารมวลชน

“

“ในอนาคตอาจต้องมีการนิรโทษกรรมทวิตติจิทัล เป็นคำทางการเมืองหน้อย
แต่จะเป็นนิรโทษกรรมแบบไหน หรือถ้าเราไม่อยากจะใช้คำเชิงการเมือง ผมคิดว่าต้องมีแผนฟื้นฟู
ถ้าเปรียบเทียบกับสเปนมี ตอนนั้นมันเป็นการเตือนเส้นสีแดงแล้ว
ดูผลกระทบต่อการระเหินว่าตั้งแต่มีทวิตติจิทัล ผลกระทบของการของบริษัทกดค่าเหินไปทั้งหมด
ทุกสิ่งทุกอย่างออกมาเป็นมายา แต่ผลกระทบต่อความเป็นเรื่องจริง Exit measurement ธุรกิจไปไม่ได้
ต้องเปิดประตูให้เขาออก ธุรกิจทั่วไปไม่ว่าจะอยู่ในตลาดหลักทรัพย์หรือเป็นบริษัทจำกัด
เมื่อไปไม่ได้ก็มีการออก จนปีถัดนั้น ผมคิดว่าทวิตติจิทัล ต้องมีเอ็กชิตพออยู่ที่ให้ชัดเจน
ขณะนี้ติดประเด็นทางกฎหมาย แต่ต้องเอาหลักเศรษฐศาสตร์รัฐศาสตร์มาช่วย ทุกสังคม

”

ดร.สิขเรศ ศิริภานต์

นักวิชาการอิสระ: ด้านสื่อมวลชน

จากสถานการณ์ของทวิตติจิทัลในช่วงเริ่มต้น เริ่มมีสัญญาณชี้เห็นว่ากำลังเกิดปัญหารุนแรงมากขึ้น
ดร.สิขเรศ ศิริภานต์ นักวิชาการอิสระด้านสื่อมวลชน เสนอว่าถึงเวลาแล้วที่ต้องมีมาตรการ
แก้ปัญหาอย่างเบ็ดเสร็จ ก่อนที่การที่วิจจะล่มสลาย

ผลกระทบจากโลกโซเชียลมีเดียพูดกันมาหลายปี
ขณะนี้สถานการณ์เป็นอย่างไร

ผลกระทบต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลงทาง
ด้านเทคโนโลยีเป็นอันดับแรก แต่แต่ละประเทศทั่วโลก
มีวิธีการจัดการในการเปลี่ยนผ่านสู่ที่วิตติจิทัลอย่างไร
คือดีวีดีสำคัญ แต่ประเทศไทย ผมคิดว่านโยบาย
เป็นปัจจัยหลัก ฉะนั้นวันนี้ผมจะขอได้ดต่าง ๆ ของ
อัลเบิร์ต ไอสไตน์ “การจะแก้ปัญหาอะไรก็ตามเรา
ไม่สามารถใช้ความคิดเดิมๆ ไปแก้ปัญหาได้” จัดเจน
คือเราต้องสืบค้นดูว่าสาเหตุของปัญหาโทรทัศน์ดิจิทัล
คืออะไรหลายคนพูดแล้ว ผมก็พูดแล้ว ตั้งแต่ วันแรก
ที่เริ่มมีการประมวลว่ามีปัญหาเรื่องการออกแบระดับ
ที่เราทำงานมันใหญ่เกินไปหรือเปล่า

แต่ใหญ่เล็ก ผมว่าไม่สำคัญเท่ากับเราไม่มี
ความรู้เพียงพอและมีอคติเราอยากทำไปเจกต์ใหญ่
แต่ขาดองค์ความรู้ ถ้าจะพูดว่าจะอะไรคือปัญหาของ
การเปลี่ยนผ่าน ผมคิดว่า Disruption ที่สำคัญของ
ประเทศไทยคือไอเดีย ความรู้ความคิดหน่วยงานที่มี
อำนาจหรือดูแลขาดตรงนี้เป็น Disruption ที่อยู่ในชื่อ
เทคโนโลยีทั่วไป

ตอนนี้มีการพูดกันมากกว่าจะรอดกันไหมมอง
ประเด็นนี้อย่างไร

ในอนาคตอาจต้องมีการนิรโทษกรรมทวิตติจิทัล
เป็นคำทางการเมืองหน้อยแต่จะเป็นนิรโทษกรรม
แบบไหน หรือถ้าเราไม่อยากจะใช้คำเชิงการเมืองผมคิด
ว่าต้องมีแผนฟื้นฟูแต่อาจดีคู่กับนิรโทษกรรม ถ้ามอง
โลกแบบสุดขั้วเกินไป อาจคิดว่าแผนฟื้นฟู หรือการที่
เราจะไปแก้ปัญหาทวิตติจิทัลเป็นการเอื้อประโยชน์กับ
เอกชน อันนั้น เรากำลังจะติด “เดทล็อก” ทางความ
คิดหมายถึงว่าเรามีเป้าหมาย สู่เศรษฐกิจดิจิทัล 4.0
แต่ถ้ากิจการทวิตติจิทัลล้มและไปไม่ได้ ตอนนั้นเราма 1
ใน 5 ของเส้นทางทวิตติจิทัลแล้ว ผ่านมา 3 ปี เราเห็น
ชุมชนของมัน เรามีใบอนุญาต 15 ปี ฉะนั้นคิดเป็น
1 ใน 5 ของเส้นทางเป็นแบบนี้เราจะให้มันเป็นแบบ
นี้หรือ

ทำไมต้องมีการฟื้นฟู

ทุกคนไม่ได้พูดถึงว่าประเทศลงทุนกับทวิตติจิทัล
ไปมากแต่ไหนเรามองแต่เรื่องเงินประมวล แต่ผมพูด
ถึงเป็นคนแรกๆ ว่าเป็นภาวะพอจะสูญมันบวมจาก 1.5

เป็น 5.5 หมื่นล้าน เป็นสัญญาณของฟองสบู่ชัดเจน ในระยะ 3 - 4 ปี เราต้องทบทวนว่าเราใช้เงินภาษีของ รัฐไปกับเรื่องอะไรบ้าง ทั้ง 4 โครงการ เป็นของรัฐ ทั้งสิ้นเราลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเรียบร้อยแล้วถ้า กิจกรรมไปไม่ได้ มี 2 ช่อง ที่เลิกเข้าโครงการแล้วนั้น เป็นความสูญเสีย ต่อมาเงินประมูลเราเอาแจกกล่อง ใช้งานได้จริงหรือไม่ เราเสียงบประมาณตรงนี้ก็เป็น หมื่นล้านขณะเดียวกันหากช่องทีวีดิจิทัลหลายไปมีบาง คนอาจสมน้ำหน้านายทุนหน้าโง่แต่อย่าลืมว่าเป็นแผน การเปลี่ยนผ่านของรัฐ เพื่อจะเอาคืนความถี่คืนโดย เร็วที่สุดเพื่อจะเอาคืน 700 ไปประมูลต่อไปใช้ใน กิจกรรมโทรคมนาคมอย่างที่ว่า ฉะนั้น ไม่มีแผนไม่มีวิธีการเยียวยา ไม่มีวิธีการที่จะฟื้นฟูคิดว่าเป็นไปได้ยาก ภายใน 15 ปี ที่เราจะก้าวสู่ทีวีดิจิทัลอย่างเต็มตัว

ตอนนี้ยังไม่มีการเริ่มต้นไปถึงตรงนั้น

ถ้าเปรียบเทียบกับสโลวาเกีย ตอนนี้มันเป็นการ เดือนเส้นสีแดงแล้วดูผลประกอบการเห็นว่าตั้งแต่นั้นทีวีดิจิทัลประกอบการของบริษัทตกต่ำค่าเหวไป ทั้งหมดทุกสิ่งทุกอย่างมาเป็นมาษา แต่ผลประกอบการ เป็นเรื่องจริงการปลดพนักงานเป็นเรื่องจริง การปรับ เปลี่ยนโครงสร้างองค์กรเป็นเรื่องจริง องค์กรใหญ่ ผลประกอบการตกมหาศาลในช่วง 3 ปี เป็นอย่างนี้ แล้ว ปีต่อๆ ไปจะมากมายขนาดไหน

ทางออกจะกำหนดอย่างไร

ต้องคิดกันเชิงระบบ ค่ากลางๆ คือ ปลดล็อก อันที่หนึ่งผมใช้หลักพุทธนะ สาเหตุของปัญหาคืออะไร ต้องไปแก้ตรงนั้นแต่ต้องมีวิธีการใหม่ๆ มีปัญหาด้านการเงิน ต้องมีวิธีการด้านการเงิน มาตรา 44 ช่วย แล้วบางส่วนเราต้องทบทวนว่ามีวิธีอื่นหรือไม่ การ ขยายเวลาช่วยได้หรือไม่ ตรงนี้ต้องคิดให้แตกกว่าแก้ ปัญหาได้จริงหรือไม่

อันที่สอง คือ Exit measurement ธุรกิจไปไม่ได้ต้องเปิดประตูให้เขาออกธุรกิจทั่วไปไม่ได้อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ หรือเป็นบริษัทจำกัด เมื่อไปไม่ได้ก็ มีทางออกกันใดกันนั้น ผมคิดว่าทีวีดิจิทัลต้องมีเอ็กชิต พอยท์ให้ชัดเจน ขณะนี้ ติดประเด็นทางกฎหมายแต่ ต้องเอาหลักเศรษฐศาสตร์รัฐศาสตร์มาช่วยทุกสิ่ง

เราสามารถแก้ไขกฎหมาย ให้ธุรกิจมีทางออกได้ ถามว่าจะมีผลกระทบเชิงสิทธิการถือครองที่มีอำนาจ เหนือตลาดหรือไม่ ผมคิดว่ามันไม่มีเคลื่นในทาง เศรษฐศาสตร์หรือสูตรอื่นที่สามารถช่วยได้มาบูรณาการกันวิธีการหาทางออกอย่างไรในสหรัฐอเมริกา มีกระบวนการที่จะเปลี่ยนสิทธิได้ แต่มีหน่วยงานอื่น เช่น อัยการ มีวิธีการอื่น ๆ หน่วยงานของรัฐอื่นที่จะ คอยดูแลการเปลี่ยนผ่านมือของสิทธิของเจ้าของ สิทธิ

ประการต่อมา หลายประเทศใช้วิธีการ Intensive auction คือ Spectrum Reallocation ในบาง ประเทศมีวิธีคล้าย ๆ กัน เช่น กรณีของ อสมท. ที่จะ คืนคืนให้กับ กสทช. เพื่อนำกลับไปประมูลใหม่เรา ต้องคิดออกแบบวิธีการว่าใครจะคืนคืนความถี่ก่อน และรัฐสามารถเอาคืนความถี่ไปใช้ประโยชน์ได้ มีข้อตกลงกับภาครัฐว่าจะคืนคืนความถี่ และ คืนคืนความถี่นั้น ถ้ายังค้างค่างต้องจ่ายเต็มจำนวน ขณะเดียวกัน หากรัฐนำไปหาประโยชน์ หรือ ประมูล ได้เงินมากกว่าเราต้องไม่ Exploit เช่น รัฐประมูล ได้ร้อยบาทแต่ตกลงกับเอกชนก่อนว่ามากที่สุดที่คุณ จะได้อ้อยสิบบาทสามสิบบาทหรือเท่ากับมูลค่าที่คุณ คิดหนี้รัฐอยู่ เมื่อรัฐจัดสรรได้ ทุกคนพ้นพ้นจากการ ปลดล็อกของตัวเองได้

วิธีนี้มีมาแล้วในต่างประเทศ

ในอเมริกา ในอังกฤษ ในหลายประเทศมีการ แร่ดคืนความถี่ แทนที่จะใช้ในทีวีดิจิทัลอย่างเดียว บางประเทศมีการทดลองใช้โทรคมนาคมในบางย่าน แทนที่จะเอาคืนความถี่ไปปล่อยให้ด้วยค่าเอาแค่ 3-4 มาตราการที่เออมา เราจึงไม่มีความคิดส่วนนี้ เรามี วาทกรรมอย่างเดียวกันว่าเอื้อประโยชน์เอกชน

ภาครัฐไม่เอาด้วยจะเกิดอะไรขึ้น

เห็นอยู่แล้วว่าจะเกิดอะไร เราต้องมาพิจารณา ดูผลกระทบต่างๆไม่ใช่เรื่องแก้ปัญหาให้นายทุนหน้า โง่อย่างเดียว ไม่มีใครอยากให้นิรโทษสุดซอยเรากำลัง พุดถึงทางออกหากปล่อยให้กลไกตลาดสุดโต่งถึง พิษนาต

ควีนส์ : แอดมิน เพจ “แฮมมิ่งโพธิ์ดำ”

“อาจด้วยข้อจำกัดของสื่อหลักข้อจำกัดของกฎหมาย บางกรณีกฎหมายคุ้มครองกึ่งๆ ที่มันปิดตัวเองง่าย มันโงง โครตโงง โงงถึงกระดูก ชั่วถึงกระดูกดำ แต่ก็ดำมันไม่ได้ ทำให้อึดอ้อมมีเหยื่อเพิ่มขึ้นมากมาย สื่อไม่สามารถนำเสนอในความจริงได้ ถ้าถูกฟ้องมันไม่คุ้มกัน ฉะนั้น พวกก็เล่นไป สื่อก็นำเสนอว่าพวกเป็นคนดำ สื่อก็รอด เป็นการหลบเลี่ยงกฎหมายด้วยความจำใจ เพราะทำอะไรมากกว่านี้ไม่ได้ คนอาจเห็นแค่นำเพจจริงๆ การทำงานหลังเพจ หน้อยมาก เราเตรียมข้อมูล เบอร์ติดต่อ เพราะเดี๋ยวสื่อต้องมากถามเราให้ทุกช่องที่กักมา ไม่มีล่าเอียง สื่อจะได้ทำงานง่ายขึ้น ถือเป็นการทำงานช่วยเหลือกันไป พวกเข้าหาได้ง่าย คนที่เดือดร้อนเข้าหาง่ายกว่าไปติดต่อหน่วยราชการหรือสื่ออื่น ก็เลยรู้สึกว่ามันเป็นคล้ายๆ เพื่อนละมั้ง เลยรู้สึกว่าสบายใจแล้วอยากเข้ามาปรึกษา ส่งข้อความมาให้พวก”

ควีนส์ : แอดมิน เพจ “แหม่มโพธิ์ดำ”

เพจ “แหม่มโพธิ์ดำ” นับเป็น “โซเชียลมีเดีย” ที่ได้รับความนิยมสูงในอันดับต้นๆ ของ “ดาร์คเพจ” ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของการรับรู้ข่าวสารของคนไทยในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเจ้าของเพจที่รู้จักในนาม “ควีน” เผยถึงหลักการการทำงานที่น่าสนใจจนเกิดเครือข่ายขนาดใหญ่บนโลกออนไลน์

ทำไมคนให้ความสนใจเพจ “แหม่มโพธิ์ดำ”

คงเพราะลักษณะของ เพจ เข้าหาได้ง่ายคนที่เดือดร้อนเข้าหาง่ายกว่าไปติดต่อหน่วยราชการหรือสื่ออื่นก็เลยรู้สึกว่ามันเป็นคล้ายๆ เพื่อนละมั้ง เลยรู้สึกว่าจะสบายใจแล้ว อยากเข้ามาปรึกษาส่งข้อความมาให้เพจแล้วเขาเชื่อว่าเขาจะได้รับผลตอบรับที่ดีได้รับการเยียวยาเขาเลยอยากฝากความหวังหรือเปล่านั้น

คิดว่าเป็นเพราะอะไรจนมาที่เพจเรามากกว่าสื่อหลัก

สื่อหลัก เขาก็จะทำข่าวที่อยู่ในกระแสหลักดูข่าวที่ดังหรือว่าเป็นข่าวที่ขายได้ ฉะนั้น มันก็ต้องมีจุดบอดในสังคมหลายจุดที่สื่อเข้าไปไม่ถึง เพราะสื่อไม่สามารถจะไปหาเหยื่อรายนี้ได้ส่วนเหยื่อเองก็ไม่สามารถที่จะไปหาสื่อได้จริงๆ แล้วเพจเป็นคนกลางที่น่าเชื่อถือและสื่อมาพบกันอันนี้คือเป้าหมายหลักเลย

สื่อหลักมีปัญหาการนำเสนอหรือเปล่าเพราะประเด็นที่เพจเสนอก็คือเรื่องที่สื่อหลักสนใจอยู่แล้ว

มองว่าเราเป็นอีกช่องทางหนึ่ง ที่เข้าถึงเหยื่อถึงประชาชนได้ง่ายกว่าสื่อหลัก และ เป็น interactive

สามารถตอบคนที่เขาขอความช่วยเหลือได้ ตอบคำถามได้ พูดคุยกันเป็นเหมือนคนในครอบครัวก็จะทะเลาะกันคุยกันอะไรอย่างนี้นั้นก็เลยเป็นมิติใหม่สำหรับการนำเสนอข่าว

พูดได้ใหม่เป็นข้อจำกัดของสื่อหลัก

ใช่ค่ะ ด้วยข้อจำกัดของกฎหมาย บางกรณีกฎหมายคุ้มครองกึ่งๆ ที่มันปิดตัวเองง่าย มันโงง โครตโงง โงงถึงกระดูก ชั่วถึงกระดูกดำ แต่ก็ดำมันไม่ได้ ทำให้อึดอ้อมมีเหยื่อเพิ่มขึ้นมากมาย สื่อไม่สามารถนำเสนอในความจริงได้ ถ้าถูกฟ้องมันไม่คุ้มกัน ฉะนั้น พวกก็เล่นไป สื่อก็นำเสนอว่าพวกเป็นคนดำ สื่อก็รอด เป็นการหลบเลี่ยงกฎหมายด้วยความจำใจเพราะทำอะไรมากกว่านี้ไม่ได้

เท่าที่ทำมา ช่องทางนี้ถือเป็นช่องทางที่ดีที่สุด

ช่องทางลัด เป็นช่องทางในการต่อสู้ ใช่ค่ะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้คนที่เขาเดือดร้อนสามารถเข้าถึงสื่อ หรือ ได้รับกระแสจะทำให้ตัวเขาได้รับความช่วยเหลือรูปแบบนี้ดีกว่า แต่ควีนส์ก็ว่ามันก็สองแง่นะถ้าคนที่มาขอความช่วยเหลือมันดันโกหกคนอื่นก็ป่วน ดังนั้นก็ต้องเลือกกันสกรีนกันให้ดีๆ ค่ะ

มองปรากฏการณ์ที่เนื้อหาสาระในเพจมีคนสนใจมากกว่าการเสนอของสื่อหลักอย่างไร

พอดีอยู่ต่างประเทศไป ไม่รู้ในเมืองไทยเขาดูข่าวยังป หรือมันจะเป็นกระแสแสบไหน เราแต่ดูว่าคนที่เราช่วยเหลือได้รับความช่วยเหลือหรือเปล่า มองว่ามันก็เป็นเรื่องปกติของสังคม สมัยก่อนมี ICQ, MSN แต่เปลี่ยนแพลตฟอร์มการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเราไม่มีทีมไม่มีคนลงพื้นที่ไปทำอะไรให้สังคมได้เหมือนสื่อมันต้องทำงานร่วมกันมากกว่าพูดง่าย ๆ เราจึงวางจุดยืนของเราไว้ว่าเป็นคนกลาง

คนอาจเห็นแค่หน้าเพจ จริงๆ การทำงานหลังเพจเนี่ยยาก เราเตรียมข้อมูล เบอร์ติดต่อ เพราะเดี๋ยวสื่อต้องมาถามเราในทุกช่องที่หามาไม่มีล่าเหยียดสื่อจะได้ทำงานง่ายขึ้น ถือเป็นความช่วยเหลือกันไป

ทำงานเหมือนสื่อเลยนะ?

ลองไปถามสื่อ เขาจะมีความคิดค่อนข้างเป็นบวกกับเรา เราสนิทกับทุกช่องทางทั้งพาดัง ไม่ได้มองเป็นคู่แข่ง โดยเฉพาะถ้าเป็นรายการสด เขาก็จะมาขอทางนี้ หรือ ถ้าทางนี้อยากให้สื่อตามต่อเราก็ให้ข้อมูลกัน สมมุติว่าต้องไปติดต่อกระทรวงติดต่อเอสไอ เราก็จองจะให้สื่อพาเขา (เหยื่อ) ไป

ทำงานเป็นทีมใหม่หรือว่าทำงานคนเดียว

มีหลายคนที่มาช่วยเหลือกัน แต่เราโพสต์เองเป็นส่วนใหญ่ บางครั้งข้อมูลยากมากๆ เรายังจะให้คนอื่นเขียน เช่น ข้อมูลทางการแพทย์ เรายังให้หมอเขียนเราก็จะมีลูกเพจเยอะ พูดง่าย ๆ ก็คือมันเป็นเหมือนองค์กรอะไรสักอย่างที่มีพลเมืองดีหลายๆ คนมาร่วมกันพยายามสร้างสรรค์ให้สังคมมันดีขึ้น

มีหลายวิชาชีพ ที่มาช่วยกันในเพจ

เยอะมากเยอะมากคิดว่ามีคนกดไลค์ 1,700,000 คน มีตั้งแต่ผู้บริหารยื่นขอทาง

รู้ไหมว่าใครเป็นใคร

เราจะมีมาร์คไว้ว่าคนนี่คือใคร ถ้ามาขอความช่วยเหลือก็คือเหยื่อ ถ้าเป็นสปอนเซอร์มาขอใช้พื้นที่โฆษณาในเพจเราไม่รับเงินค่าโฆษณาแต่จะให้ไอโฟนไปซื้อของเล่นสนามเด็กเล่นเอาไปส่งโรงเรียนอะไรแบบนี้เราแยกไว้เป็นระบบ เป็นหมอบ เป็นหนาย แยกเป็น Category

มีนักการเมืองหรือทหารเข้ามาบ้างไหม?

นักการเมืองไม่ค่อยมี ไม่กล้าเข้ามาหอรอกแต่ทหารเยอะ ทั้งตำรวจ ทหาร ยศเล็ก ยศใหญ่ มีหมด

มีเครือข่ายหลากหลายแบบนี้ ลงไม่ได้แล้วนะ ต้องทำต่อไปเรื่อยๆ

ท่าเท่าที่ทำไหว ถึงจุดที่ตัวเราเริ่มอันตรายก็ต้องเลิก จะไปดากับเพจคิดไม่ใช้เรื่อง (หัวเราะ)

ทำไมถึงไม่แตะเรื่องการเมือง?

จะไม่การเมือง ไม่มีมันพระบรมฯ จะไม่ทำอะไรอ่อนไหวในสังคม เช่น เรื่องศาสนา อย่างเมื่อก่อนมีช่วงหนึ่งที่เล่นเรื่องธรรมกาย ก็เกิดดราม่า เรายังหยุดพยายามไม่เล่นเรื่องที่อ่อนไหวในสังคมทุก เรื่อง

อนาคตจะเป็นอย่างไร หมายถึงว่า การทำงานของเพจ?

ทำไปเรื่อยๆ จนหมดแรง พยายามชัดเจนว่าเราทำเพื่อช่วยเหลือคนไม่มีผลประโยชน์อะไรก็พยายามที่จะยืนหยัดตรงนี้ไว้ให้ได้นานที่สุด

จะขยายไปสู่แพลตฟอร์มอื่นไหม?

ไม่มี ไม่ทำ ยกเว้นถ้าเพจดับ ก็อาจจะเปิดเพจใหม่ แต่ถ้า Facebook ล่มสลายไปก็จบ ไม่ทำแล้วเหมือนนะพี่ ชีวิตประจำวันพั่งเลย อย่างต่ำวันละ 8 ชั่วโมงที่อยู่หน้าจอ นี่ขั้นต่ำนะ

8 ชั่วโมงนี่ตั้งแต่เมื่อไหร่?

เปิดเพจวันที่ 28 มกราคม 2560 ก็ 2-3 วัน หลังจากวันนั้นก็ใช้เลยละ ตอนแรกทำกับเพจที่เขาดังอยู่แล้วพอมานเปิดเพจใหม่ก็มีคนตามมาเยอะแล้วก็สร้างเองมาเรื่อยๆ กำหนดไว้ว่า 1 ชั่วโมง 1 บทความแต่ก็ไม่ใช้ทุกโพสต์ที่รุนแรง พยายามสลับตลก ดุเลยไม่ให้หนักเกินไป ไม่จันจันหนักๆ ทุกอันก็ตลก

หากต้องการเสนอแนะกับสื่อหลักอยากจะทำอะไร

เขาก็ดีอยู่แล้วนะจะนำไปนำเสนออะไรละเหมือนเราทำกันคนละอย่าง แต่การนำเสนอต้องจับไวขึ้นหรือเปล่า เพราะว่าความต้องการของคนดูเปลี่ยนไป ต้องการความเร็ว ต้องการการตอบโต้ ถ้าถามหนูสื่อต้องมีวิธีการให้คนทางบ้านสามารถโต้ตอบละมั้ง คนดูเขาคงอยากคุยกับนักข่าวในดวงใจ ที่เห็นหน้าเห็นตากันมากกว่าหนูหรือเปล่า หนูเป็นแค่เงาเขายังอยากคุยเลย ที่สู้กันไม่ได้ คือดูข่าวที่วิภวามคุยกันในเพจเขามันสั้นกว่าอยู่แล้ว ที่วิภวามก็ทำให้มีรสชาติมากขึ้นหรือเปล่า

นครินทร์ วนกิจไพบูลย์
บรรณาธิการบริหาร The standard

“Landscape เปลี่ยนแน่ๆ คือ สื่อออนไลน์จะกลายเป็นสื่อที่มีอิมแพคในอนาคต มีคนมาตามชมระหว่างขึ้นหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์ กับ มียอดวิว 10 ล้าน อันไหนอิมแพคกว่ากัน ถ้าเป็นจีน อังกฤษ หรือ อเมริกา ผมจะตอบว่า 10 ล้านวิวกันก็ แต่ในบ้านเรา ยังตอบไม่ได้แบบนั้น แต่ Landscape ในบ้านเราค่อย ๆ เปลี่ยน เราจะไม่ทำข่าวแบบที่เคยทำกันมา เราพยายามทำคือ Creative News ทำข่าวในแนวสร้างสรรค์ ตอนที่อเมริกาเริ่มมี Washington post เขาก็พยายามใหม่ จนตอนนี้มีคนกดไลก์มหาศาล ผมดูพวกนี้เป็นโมเดิร์น-คริบ เพราะเป็น new media ไม่ได้ทำข่าวแบบ CNN ข่าวเดียวกันแต่เสนอในรูปแบบใหม่ ผมว่าเป็นเหตุผลจากภูมิทัศน์สื่อเปลี่ยน คนเปลี่ยนไปหมดแล้ว นี่คือพรมแดนที่เราอยากไป มาคิดต่อว่า ไร่คือจุดเด่นที่จะทำให้คนยอมรับว่าเราคือสำนักข่าว เลย์ได้กว่า Our Standard คือเราไม่ได้ไปสร้าง Standard ให้กับใคร แต่ต้องการสร้างมาตรฐานให้กับตัวเอง”

วนรินทร์ วนกิจไพฑูรย์
บรรณาธิการบริหาร The standard

การเปลี่ยนแปลงใน “ภูมิทัศน์สื่อ” กำลังสร้างปรากฏการณ์ใหม่ๆ ต้องการสื่อสารมวลชนอย่าง ไม่เคยปรากฏมาก่อน นวนรินทร์ วนกิจไพฑูรย์ บรรณาธิการบริหาร The Standard สำนักข่าวออนไลน์ “น้องใหม่” มองว่าเป็นความท้าทายท่ามกลางการแข่งขันรุนแรงในอุตสาหกรรมสื่อสาร พร้อมก้าวจากสำนักข่าว “แถวสอง” เป็นสำนักข่าวเตรียมตัว

การประกาศตัวเป็นสำนักข่าวมีความเป็นมาอย่างไร

เริ่มต้นจากปีที่แล้ว ทำ The momentum เหมือนเป็นสื่อใหม่ตอนนั้นเริ่มมีบล็อกมีเพจต่างๆ เกิดขึ้นแต่ยังไม่ร้อนแรงมาก เราไม่ได้คิดจะตั้งเป็น สำนักข่าวเราทำนิตยสารก็ถนัดที่จะทำเนื้อหาที่มีบริ เอทีพี สังคม หรือ โลฟส์สไตล์ จะมีซีเรียสบ้างแบบ A Day แต่ก็คิดว่าเราไม่ถนัดเนื้อหาที่ต้องเป็นข่าวรายวัน พอเริ่มทำไปสักระยะ เริ่มรู้สึกว่าการที่เราจะ ทำคอนเทนต์ที่เป็น Currentประจำวันสุดท้ายมันก็คือ ข่าว เพียงแต่เป็นข่าวรูปแบบใหม่ The momentum ช่วงหลังๆเราเริ่มนิยามตัวเองว่าเป็นสำนักข่าวแต่นั้น ว่าเป็นสำนักข่าวออนไลน์ เป็นสำนักข่าวแถวสอง คือ วิเคราะห์ข่าวที่เกิดขึ้นในรอบวันเพราะผมไม่มีนักข่าว จำนวนมากเหมือนที่ธุรกิจข่าวมีเราเลือกประเด็น ที่เราชอบแล้วมาทำต่อ

ในยุคนั้นที่เป็น Dairy news ใช่มั้ย?

เราสื่อสารกับกลุ่มคนเมืองกับคนรุ่นใหม่ เรา เลย์เลือกคอนเทนต์ที่เป็นธุรกิจ ถ้าการเมืองก็เป็น เรื่องใกล้ตัวข่าวต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับคนรุ่นใหม่เอามาวิเคราะห์ก็ สัมภาษณ์นักวิชาการเพิ่มเพราะ คนอาจคิดว่าข่าวอาจเป็นเรื่องไกลตัวน่าเบื่อ เราก็ดู

ว่าคนต้องการอะไร ให้ความเป็นแถวสอง เอาข้อมูล มาย่อยให้ง่ายขึ้น แต่เนื้อหาอีกส่วนก็มีเรื่องราวดีดี มี Sunday time ลักษณะเป็นไลฟ์สไตล์ครึ่งหนึ่งส่วน ของผมก็จะมีดีมีดีเทียบบ้าง หรือมีในเรื่องของ culture พอจบจาก momentumซึ่งอาจจะเห็นจากข่าวว่าแนว ทางไม่ตรงกันบางเรื่องเราก็เลยมาทำของตัวเองตอน นั้นเรามีทีมงานกัน 10 กว่าคน เป็นทีมเล็กๆ ก็ทำกัน สนุกด้วย

พอมาทำ The Standard เจื่อนใจเปลี่ยน พี่ใหม่ (วงศทนง ชัยณรงค์สิงห์) วางระบบใหม่มีทีมงานจาก Hamburger จาก Bulletin จากทีมบรอดแคสต์ ก็เข้ามาที่ทีมงานใหญ่มาก แต่ที่ทำข่าวจริง ๆ มีอยู่ 10 คน เหมือนเดิม เพิ่มทีมอาร์ตเข้ามา มีมาร์เก็ตติ้ง ในภาพรวม คือ บริษัทใหญ่ขึ้นกลายเป็นสื่อในระดับกลางเรามีประสบการณ์ในการทำ The Momentum เลยกบอกว่าคราวนี้จะไม่ทำแถวสองแล้วนะ เราจะเป็สำนัก ข่าวจริง ๆ แต่มี DNA แบบใหม่ ไม่ใช่แบบเดิมไม่ดี แต่ รู้สึกว่าเราอยากนิยามใหม่ ซึ่งในช่วงแรกมีแรงเสียดทานเยอะถูกตั้งคำถามว่าคุณจะเป็นสำนักข่าวได้ยังไง

สำนักข่าวแบบใหม่มีรูปร่างหน้าตาอย่างไร?

เราจะไม่ทำข่าวแบบที่เคยทำกันมาเรานิยามว่าคือ Creative News ทำข่าวในแนวสร้างสรรค์ สาเหตุที่อยากเป็นสำนักข่าวก็คือผมมองว่าทีมงานเรามีความพร้อมแล้วเราก็มีประสบการณ์และเดิมคนที่มีความรู้ด้านนี้เคยชินกับสื่อเดิมแต่พอมาเจอแบบนี้ เอ๊ะ! ไม่เหมือนเดิม ผมมองเป็นเรื่องปกติ ตอนที่อเมริกาเริ่มมี Washington post เขาก็นิยามใหม่ จนตอนนี้มีคนกดไลค์ทวิตเตอร์สาธยายผมว่าเป็นโมเดลนะครับ เพราะเป็น new media ไม่ได้ทำข่าวแบบ CNN ข่าวเดียวกันแต่เสนอในรูปแบบใหม่ผมว่าเป็นเหตุผลจากภูมิทัศน์สื่อเปลี่ยนคนเปลี่ยนไปหมดแล้วนี่คือพรมแดนที่เราอยากไปมาคิดต่อว่า อะไรคือจุดเด่นที่จะทำให้คนยอมรับว่าเรา คือ สำนักข่าว เลยได้คำว่า Our Standard คือเราไม่ได้ไปสร้าง Standard ให้กับใคร แต่ต้องการสร้างมาตรฐานให้กับตัวเองทุกคนในออฟฟิศเวลาทำงานนี่คือมาตรฐานของเรา

The standard ตั้งใจเลยว่าจะเป็นสำนักข่าว

ใช้ครับ ผมอยากให้มีความคิด สร้างสรรค์ซ่อนอยู่ในทุกคอนเทนต์เรามีทุกแพลตฟอร์มที่จะตอบสนองกับคนรุ่นใหม่ แต่ที่สำคัญคือเรื่องของ จรรยาบรรณสื่อแบบที่พี่ๆทำได้ดีอยู่แล้วเราก็รักษาไว้ ความเป็นกลาง การพูดความจริงเป็นสิ่งที่เราต้องยึดถือเราอยากเป็นเหมือน Washington post ดังนั้นภาพวิดีโอต่างๆ เราซื้อลิขสิทธิ์ทั้งหมด ผมลงทะเบียนสื่อกับกรมประชาสัมพันธ์มาเรียบร้อยแล้ว

ตอนนี้เราเสนอทั้งหมดก็แพลตฟอร์ม?

เว็บไซต์ และ Social media ทั้ง Facebook twitter YouTube มี magazine แยกฟรีทุกวันจันทร์ แต่เนื้อหาพยายามทำให้เป็น Feature magazine แล้วดึง content ไปลงในเว็บไซต์ หรือช่องทาง social media ที่แตกต่างกับทั่วไปคือเรามี พอดแคสต์ เป็นรายการวิทยุของคนรุ่นใหม่ เป็น audio on demand

มองเห็นจุดอ่อนของสื่อเดิมๆ ซึ่งอาจเรียกว่าช่องว่าง หรือ อะไรก็แล้วแต่

พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปเราดูตัวอย่างในอังกฤษและสหรัฐฯ ที่มีโมเดลสื่อใหม่ ๆ เกิดขึ้น Business model ของสื่อใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ เราก็เลยเห็นช่องว่างว่ามันยังไม่ค่อยมีคนทำในลักษณะที่เป็นของสำนักข่าวจริง ๆ สำหรับคนรุ่นใหม่จะมีก็เป็นค่าย

บล็อก Blogger หรือแม้กระทั่ง ใส่อารมณ์ทำหายก็เหมือนกับที่คนตั้งคำถามว่า เราจะเป็นสำนักข่าวหรือผมว่าต้องใช้เวลาในการพิสูจน์

เปิดมาสักระยะเริ่มเห็นกลุ่มคนที่สนใจตามเป้าหมายไหม

ผมว่าโอเคนะครับ แต่คิดว่ายังมีอีกมากที่เราจะไปไม่ถึง ตอนแรกตั้งใจว่าเราจะเอาหนึ่งล้านให้ได้ภายในปีนี้แต่ตอนนี้ได้ประมาณ 90,000 ก็คงต้องไปเรื่อยๆ

อะไรคือความได้เปรียบของ The standard

เราเข้าใจคนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากนะครับ ผมเป็นคนรุ่นใหม่เองผมยังเข้าใจคนรุ่นใหม่ไม่ทั้งหมดขานเน็ตก็เข้าใจยาก เราเน้นออนไลน์ 70% ออฟไลน์ magazine 30% เรื่องรายได้จะมาจกออนไลน์เป็นหลักผมว่าก็ยากส่วนหนึ่งมาจากเรื่องของพฤติกรรมของคนที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

มองอนาคตสื่ออย่าง เมื่อ landscape เปลี่ยน

Landscape เปลี่ยนแน่ ๆ คือ สื่อออนไลน์จะกลายเป็นสื่อที่มีอิมแพคในอนาคตมีคนมาถาม ผมว่าระหว่างขั้นหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์ก็ยังมีอยู่ 10 ล้านอันไหนอิมแพคกว่ากันถ้าเป็นในอังกฤษ หรืออเมริกา ผมจะตอบว่า 10 ล้านวิทัศน์ที่ แต่ในบ้านเราขยับตอบไม่ได้แบบนั้นแต่ Landscape ในบ้านเราค่อยๆ เปลี่ยน

หนังสือพิมพ์แบบเดิมๆ กำลังจะหมดไป หรือเปล่า

ครับ ออนไลน์ จะเป็นทัพใหญ่ คนจะเสพข่าวจากออนไลน์ สำนักข่าวก็เกิดใหม่มากขึ้น จะเป็นในลักษณะของเฉพาะกลุ่มมากขึ้นจะไม่สามารถแมสเหมือนไทยรัฐเมื่อก่อน

4-5 ปีที่ผ่านมา เฝ้าในโซเชียลมีเดียเกิดขึ้นมากมายมองสิ่งที่เกิด ขึ้นอย่างไร

ต้องยอมรับว่ายังโลกก็ชอบข่าวดราม่า เรื่องดารา ใบบ่วย แต่ผมมองว่าข่าวที่มีคุณภาพเนื้อหาให้แรงบันดาลใจมีคนอ่าน แต่ 4-5 ปีที่ผ่านมาเราเห็นแต่ข่าวในด้านแรกหมดเลย คนที่แชร์ คนที่อ่านในโซเชียลมีเดียเหมือนจะไร้สาระ แต่ผมไม่เชื่อว่ามันจะไร้สาระไปตลอดนี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ standard ผมมองว่าในอนาคตคนที่ทำหรือหว่าก้าทำต่อไป แต่คนที่ทำเรื่องคุณภาพ คนจะเริ่มสนใจมากขึ้น

www.thaiabja.org

สาย อาชีพ

อีจันคือใคร?

‘อย่าสิ้นหวัง ความยุติธรรมมีจริง’ เพ็ญวิภา เพชอินจิวัฒน์คือคนนวัตกรรมใหม่สำหรับเรามาจับจ้องการ
ทำข่าวอีกแบบหนึ่ง จากที่เป็นรายการทีวีแล้วมาทำออนไลน์ เราคิดเหมือนเดิมไม่ได้
เพราะสื่อมันคนละชนิด คนเสวมวีธีคิดแตกต่างกัน เราต้องตีโจทย์ให้ได้ว่าคนคนนี้ เขาเป็นยังไง
กับคนในทีวีเป็นยังไง มันต่างกัน เพ็ญวิภา เกิดขึ้นจากการรวมตัวของนักข่าวอาชญากรรม
ที่มีประสบการณ์ทำข่าวคดีมานานกว่า 20 ปี และเห็นความ อยุติธรรมที่มีในสังคมอย่าง
มากมายในทุกระดับ และถูกข่มขืนพวกเราจึงเชื่อว่า การทำข่าวเผยแพร่แต่ความจริง
และยืนข้างความเป็นธรรมโดยปราศจากผลประโยชน์ใด
คือ ความจำเป็นที่ยิ่งใหญ่ที่สังคมต้องการ”

อินจิวัฒน์คือใคร?

ผู้สื่อข่าวจากThe Cloud of Thoughts โดย จิระเดช โอภาสพันธ์วงศ์ ถ่ายภาพโดย ชีรพันธ์ สิวาวรรณสุข
ได้ไปคุยกับ อินจิวัฒน์ เพ็ญวิภาอาชญากรรมที่สันตะเทือนโลกออนไลน์ และ เผยแพร่ในเพจ The Cloud เมื่อ
วันที่ 26 กรกฎาคม 2560 (*สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ได้รับอนุญาตจาก The Cloud ในการ
นำบทสัมภาษณ์นี้มาเผยแพร่ในหนังสือรายงานประจำปีสมาคมฯ 2560)

ขอมานั่งฟังที่ทุกคนคงอยากได้ยิน อินจิวัฒน์เป็นใคร

เราเป็นนักข่าว เราเรียกตัวเองว่า เป็นนักข่าว
เสมอ ต่อให้ไม่อยู่องค์กรก็เถอะเพราะว่างานเราเป็น
งานข่าวแต่มันเป็นงานข่าวที่เราจับจ่ายผลิตข่าวที่
เป็นรายการจะนั่นหมวกที่เราใส่อยู่ตลอดเวลาก็คือ
การทำข่าวอาชญากรรมเชิงสืบซ่อน

เราเริ่มชีวิตนักข่าวอาชญากรรมที่ไอทีวี ตอน
แรกเราเป็นนักข่าวสายการเมืองมาก่อน ที่นั่น แล้ว
ก็เปลี่ยนมาเป็นอาชญากรรม เพราะว่ามันหนึ่งเราจะ
รู้ว่าความจริงคืออะไรข่าวการเมืองมันเป็นข่าวนาม
ธรรมแต่ต้องไม่ได้ทุกอย่างมันเป็นคำพูด แต่ถ้าเป็น
อาชญากรรมเวลาตายตายจริง ความจริงมันอยู่ตรง
หน้าเกิดความรู้สึกขึ้นจริงๆไม่ต้องโกหก หรือถ้าโกหก
มีก็โกหกจริงๆ แล้วเราชอบสิ่งนี้ เราชอบความจริง
ข่าวอาชญากรรมคือของจริง ถ้าเขาสูญเสีย ก็คือเขา
สูญเสียจริงๆ ไม่มีเรื่องที่เราต้องคิดสืบซ่อน แต่สิ่งที่
คิดสืบซ่อนจะไปอยู่ที่กลไก ความชั่วร้ายของมนุษย์

เราทำสิ่งนี้มาตลอด 10 ปี ทำรายการอาชญา
กรรมตั้งแต่รายการทำผิดอย่าผล่อ, ห้องสืบสวนนาย
เลข 9 อาชญากรรมหน้า 1 จนมาถึงตอนนี้รายการเพิ่ม
สืบสวน รูปแบบคือการนำเสนอคดีที่มี ความสลับ
ซับซ้อนดูยากเอามาย่อยให้ดูง่ายและมีความเป็น
ดราม่าเหมือนหนังอาชญากรรมหนึ่งเรื่อง นี้คือสโตร์
เราที่ทำมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน แต่เราไม่ใช่นักข่าว
เปิดหน้าจะนั่นจะจู้เฉพาะคนที่อยู่ในวงการ แต่จะไม่มี
ในวงกว้าง เพราะเราเป็นคนไม่เปิดเผย

ท้ายยังไปถึงงานตลอด 10 ปี ทั้งที่คุณไม่โปรด ตัวเอง

คุณต้องเคารพงาน ของคุณเราต้องเดอะเบสส์
แหล่งข่าวจะต้องรักเราอยากได้อะไรเราต้องได้ เอ็กซ์
คลูชีพแต่ไหนถ้าเราจะเอาเราต้องได้ ถามว่าเขาจะให้

เราเพราะอะไรเพราะเขาเคารพเราเคารพในงานเรา
เขาชอบงานเราสมมติมีแหล่งข่าวสักคนเราเชื่อว่าคน
คนนั้นจะจำเราจนถึงปัจจุบันถ้าใครได้คุยกับเราจะจำ
กันจนถึงวันนี้

เพราะอะไรแหล่งข่าวจึงจดจำคุณได้

เพราะว่าเราเคารพงานของเราทุกชิ้น เราไม่เคย
มัวเราไม่ปิดไม่ว่าเขาจะพูดอะไรขึ้นมาเราจะทำความเข้าใจ
เขาใจมันอย่างจริงจัง แล้วเราก็จะไม่ทำอะไรละเมิด
อะไรที่เราไม่สบายใจแล้วเราได้ประโยชน์ก็ไม่ทำ
อีกอันที่ตั้งใจไว้เป็นปณิธานก็คือ ช่วยอะไรได้จะช่วยต่อ
ให้เรารอการเรอเลิกกระจัดหัว บางทีเราก็ปิดคดีให้
แหล่งข่าวได้บางทีเราจับคนร้ายให้เขาได้ บางทีเขาได้
เงินคืนจากการถูกโกง สำหรับเราแค่นี้พอแล้วเราแค่
ต้องการให้งานของเราเป็นประโยชน์จริงๆ

แล้วสิ่งหนึ่งที่เราทำ และเราเชื่อว่าไม่เคยมีใคร
ทำก็คือการติดตามคดีที่เราจะทำตั้งแต่ทำไม่จริง
เกิดแล้วหลังจากเกิด มีผลอะไรแล้วมันอะไรที่เราต้อง
ตามต่อส่วนใหญ่คนจะไม่ตามแล้วพอหมดกระแส
ทุกคนจะลืมแหล่งข่าวคนนี้ไปแต่สำหรับกับเราบาง
คนยังโทรหากันอยู่เลยบางคนก็คบกันมาเป็นเพื่อน
จนถึงบัดนี้จบแล้วยังคุยกัน คือเราไม่ได้ทำงานแบบ
ผ่านความสัมพันธ์เราจึงไม่ผ่านด้วย บางคนก็ยังเจอ
กันบางคนก็ยังเอาของมาให้ เหมือนเป็นเพื่อนกันไป
คือเราเจอกันในช่วงชีวิตยากลำบาก คนจะมาเจอเรา
ได้คือช่วงชีวิตยากลำบากนะ ฉะนั้นจึงบอกว่าย่าเจอ
จินเลย (หัวเราะ)

คือเราไม่ได้ทำงานเพื่อนำเสนอข่าวออกไปเท่า
นั้นแต่เราต้องการผลมากกว่านั้น เราต้องการความ
คอมพลิตของบางคดีเท่าที่เราทำได้มันจะไม่เรอปิดได้
ทุกคดี ทำอึ้นนี้คดีเข้ามาเยอะมาก

สิ่งที่คุณทำไม่ใช่หน้าที่ของตำรวจเธอ

เราว่ามันเป็นหน้าที่ของเธอ (นิงคิด) ไขมัน ลีอคือใครคือคือคนที่นำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องให้กับสังคม แล้วก็ทำหน้าที่เผื่อระวังคอยบอกสังคมว่า มันเกิดอะไรขึ้นคอยให้สังคมรู้เท่าทันว่าตอนนี้กลไกมันเปลี่ยนไปขนาดไหนแล้ว ในขณะที่เดียวกัน เราสร้างสังคมที่ปลอดภัยได้ถ้าเพียงแต่สังคมรู้จักตระหนักและช่วยเหลือกัน ฉะนั้น การแจ้งเบาะแสโดยใช้สื่อ เป็นเรื่องสำคัญหรือการใช้สื่อเป็นศูนย์กลางประสานกับตำรวจก็เป็นสิ่งที่ชาวบ้านทำไม่ได้ชาวบ้านไปพูดให้ตำรวจเข้าใจคดีไม่ได้เราเป็นข้อต่อที่ดีได้เราจะไม่ฟังชาวบ้านเราชอบฟังคนเราเป็นนักสรุปเราก็คงคิดเป็นประเด็น แล้วก็ประสานตำรวจ คดีนี้มันแบบนั้นมีเบาะแสประมาณนี้ ถ้าประเด็นมาชัด แนวสืบจะชัดพอแนวสืบชัด และตำรวจมีศักยภาพ มันจะไปต่อได้เราตอบไม่ได้ว่าคือหน้าที่ของมัน แต่เราทำได้นะ แล้วเรารู้สึกว่าเราทำแล้วได้ประโยชน์ มันเป็นเรื่องที่หายไป ในบางเคส จิกซอร์ตรงนี้มันหายไป จิกซอร์ที่เชื่อมระหว่างแหล่งข่าวกับคนที่มีความสามารถในการจัดการ ฉะนั้นเวลาเราเห็นปัญหาเราสามารถบอกได้ว่ามันขาดจิกซอร์นี้อยู่แล้ว แต่ต่อจิกซอร์นี้เข้าไปคดีมันอาจจะคลี่คลายได้ ซึ่งเราทำได้เพราะว่าเรารู้จักคนเยอะ เราทำได้เพราะเป็นนักข่าวเราทำได้เพราะเราทำงานกับตำรวจมาเยอะแล้วเราไม่ได้ทำงานกับตำรวจแบบคนขอข่าวนะ เราไม่ใช่คนขอข่าว แต่เราเป็นคนแลกเปลี่ยนข่าวเราร่วมกันทำงานไม่ใช่ไปขอตำรวจว่า พี่คะมีอะไรบ้างคะ

ทำไมถึงเลือกที่จะแลกเปลี่ยน

เพราะเราทำงานใน เราเป็นคนทำข่าวไม่ใช่คนขอข่าว คือเขาพูดอะไรเราก็อยากรู้แหละ แต่ในขณะที่เดียวกันข่าวข่าวหนึ่งมันไม่ได้เกิด จากกรที่เรานั่งฟังคนคนหนึ่งพูดแล้วเป็นข่าว แต่มันเกิดจากการทำข่าวเพราะข่าวหนึ่งข่าวมัน คือสถานการณ์ที่ไม่ใช่คนคนเดียวจะตอบอะไรได้ทั้งหมด มันต้องที่คนละก็แล้วแต่กระบวนการถ้ามันต้องไปถึงขั้นอัยการก็คืออัยการถ้ามันต้องไปถึงขั้นศาลก็ คือขั้นศาลเราต้องตามไปจนจบแล้วเราจะเห็นภาพรวมของเรื่องเรื่องหนึ่งของคดีหนึ่งคดี

นักข่าวสามารถมีน้ำเสียง มีความเห็นได้ไหม
ของเราเมื่อน้ำเสียง คัด ด่า มีหมด

คุณไม่คิดว่านักข่าวมีหน้าที่เพียงเสนอข้อเท็จจริง
เธอ

ก็เราเป็นแค่คนคนหนึ่ง เพจอินเป็นแค่คนคนหนึ่ง ไม่ได้อยู่สูงนักนี่

นี่คือข้อดีของการที่อินเป็นเพจไอโซม

อิสระ เผอิญว่าเพจอินมันคือ นวัตกรรมใหม่สำหรับเรามันคือการทำอะไรอีกแบบหนึ่งจากที่เป็นรายการทีวีแล้วมาทำออนไลน์เราคิดเหมือนเดิมไม่ได้เพราะสื่อมันคนละชนิด คนเสพวิธีคิดแตกต่างกัน เราต้องตั้งใจทำให้ได้ว่าคนในนี้ (นิวเคาะที่นัดบู๊ตตรงหน้า) เขาเป็นยังไปกับคนในที่นี้เป็นยัง มันต่างกัน

แล้วพบหรือยังว่าแตกต่างกันอย่างไรระหว่างการทำรายการทีวี กับ ทำเพจอิน

เราค้นพบว่าคนในนี้มีอิสระมากกว่า เราไม่มีข้อจำกัดของทีวีไม่มีข้อจำกัดของอะไรเลยที่มันเคยเป็นข้อจำกัด เราไม่มีเซนเซอร์เว้ย (ยิ้ม) เราไม่มีเวลาที่บอกว่าต้อง 40 นาทีเว้ย แล้วเรารู้สึกว่าเพจเราเป็นมนุษย์ได้ถ้าเราอ่านเพจสำนักข่าวเราไม่รู้สำนักข่าวเป็นใครไขมัน แต่อินไม่ใช่ อินต้องมีความรู้สึก

ทำไมต้องมีความรู้สึก มันสำคัญยังงัย

เพราะมนุษย์มันทั้งมนุษย์ ถ้าคุณต้องการสื่อสารกับมนุษย์คุณต้องทั้งมนุษย์ คุณไม่ได้ทำกราฟิกคุณไม่ได้ทำแบรนด์ ในความรู้สึกของเราแล้วเราเชื่อว่าวิธีมันสื่อสารกับมนุษย์ได้ดีที่สุด สมมติว่าเราจะเล่าเรื่องนี้เราต้องหากลุ่มเป้าหมายให้ชัดว่าใครฟัง แล้วเขาจะฟังแบบไหนเราสื่อเหมือนกัน แต่จะสื่อยังให้เขาได้ 80 เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่เราเล่าแบบเดิมแล้วเขาจะได้อ่านตอนดัดก็ไม่ได้แปลว่ามันจะได้ผล ถ้าคุณไม่ทำแฟกเกจจิง หรือ รูปแบบที่มันถูกต้องกับคนเสพมันกลมเราเป็นสื่อเสียมียัดเข้าไปมันไม่เข้านะแล้วทำยังไงให้มันเข้า

ในวันที่เพจอินเกิดใหม่เราก็อ่าน มีคนอ่านนะสามคน (หัวเราะ) คือ คนไม่อ่าน เด็กในออฟฟิศยังไม่อ่าน เด็กรุ่นไม่อ่านอ่านหนังสือแล้ว แล้วตอนที่อินเกิดขึ้นอย่าลืมว่าเราเริ่มจากศูนย์วันที่ทำเรายังโพสต์ไม่เป็นเลย

ทำไมอยู่ดี ๆ คิดจะทำออนไลน์

เราคิดมานานแล้ว เราว่าโลกมันเปลี่ยนแล้วมันจะต้องมูฟแล้ว แต่เราหาทางมูฟไม่เจอ เพราะว่า

เราไม่ใช้คนนัดเรื่องนี้ แต่จังหวัดนั้นเป็นจังหวัดที่ออฟฟิศ มีเด็กเข้ามาใหม่ใครจะเชื่อว่าคนที่สร้างเพจอิจัน คือ เด็กฝึกงาน

คุณดูเป็นนักข่าวที่ไม่ค่อยยึดติดกับโลกเดิม

เราไม่มีโอกาส ช่วงนั้น เราทำงานเยอะมากต้องติดตามข่าวนั่งเล่นเฟซบุ๊กอยู่เลยเพื่อให้ได้ภาษาเราเป็นคนที่มีภาษาหนึ่งสื่อ เพราะเราเป็นคนอ่านหนังสือ ฉะนั้นจะเห็นว่าภาษาของอิจันจะค่อนข้างเป๊ะ แต่บางอันก็มีลูกเล่นเราเอาสองอันมาผสมกันคือเราต้องการความน่าเชื่อถือแต่เราก็ต้องการความหวือหวา ฉะนั้นเราจะพิมพ์หาหัวที่หวือหวา พอส่วนของเนื้อหาเราจะมีโครงสร้างแต่เราจะไม่เขียนข่าวแบบโบราณเราจะจับแต่ประเด็นที่เราต้องการแล้วมันหัวข้อที่สุดเอามาใส่รูปแบบพวกนี้เกิดจากการเรียนฝึกเรียนดูลงโพสต์ดูแล้ว ก็สรุปกันว่า อ้อ แบบนี้ไม่ใช้ แบบนี้ใช้ เราลองทุกวันมีของใหม่ไว้เล่นทุกวัน

อิจันมีหลายรูปแบบการนำเสนอมาก มันไม่มีแพตเทิร์นเราหมุนตามคอนเทนต์วิดีโอก็มีหลายแบบ บางอันแต่แต่งข่าวแล้วใส่ซับไตเติล ซึ่งอันนี้ง่ายสุดหรือบางอันเล่าเป็นเรื่องก็มีการตัดคลิป หรือ บางอันวิเคราะห์ หรือบางอันเป็นคลิปใหญ่คือถ้าคุณเคารพคอนเทนต์คุณจะต้องบิดการเล่าให้เข้ากับคอนเทนต์คุณไปดูสิเราเล่าไม่เหมือนนักข่าวหนึ่ง เพราะแต่ละวิธีมันส่งอารมณ์ไม่เหมือนกัน

คุณเลือกยังไม่ว่าจะทำข่าวไหน

เราต้องเดาทางให้ออก ถ้าไปสู้กันในวันทีนักข่าวส่วนกลางมาทำข่าวนั้นกันหมด เราแพ้ หนึ่งคืออุปกรณ์ไม่พร้อมเข้าไม่ถึงแหล่งข่าวเพราะคนไปเป็นร้อย ข่าวแบบนี้เราไม่สู้เพราะรู้ว่าเราแพ้เราต้องดิ้นเกมให้ได้ต้องรู้ว่าข่าวนั้นเป็นข่าวที่ติดๆหน่อยถ้าเราหวาดตัวหลังที่มไปก่อนถ้ามีสื่อใหญ่แซร์เราก็จบแล้วเราถือว่าเราชนะแล้วถามว่าทำไมเขาจึงแซร์ก็เพราะมันไม่มีสื่ออื่นไปแล้วท้ายใจเราถึงชนะได้เราก็ต้องอ่านเกมขาดพอมีข่าวอย่างนี้เยอะขึ้นคนก็เริ่มรู้จักอิจันมากขึ้น

ที่คิดว่า "ต้องรู้ว่าข่าวนี้เป็นข่าวที่ดี" ข่าวที่ดีเป็นยังไง

ข่าวที่มีความอินกับมนุษย์ สำหรับเราจะไม่ใช้ทุกคนตายจะเป็นข่าวใหญ่การอ่านเกม ตรงนี้สำคัญมากกว่าคดีนี้จะเป็นคดีใหญ่หรือคดีไม่ใหญ่ ซึ่งมันก็มี

วิธีคิดปกติ อย่างคดีเนรปล้ม เราไปก่อนเลยวันที่ชุดศพเนรปล้มเราไปเฟซบุ๊กยอดแคะ 1 แสนตอนแรกเราเห็นข่าวบูบเช็กข่าวกับผู้กรร เราส่งจองตัวเครื่องบินเดี่ยวนั้นเลย คือ เห็นแล้วมันรู้เลย

ทำไมชื่อเพจถึงเป็นอิจัน ไม่เป็นคุณจัน หรือพีจัน

อันนี้ไม่ตอบได้มัย ขอเก็บไว้ก่อน แต่มันมีที่มาเราตั้งชื่อกันนานพอสมควรมีหลายชื่อแล้วก็มาจบที่ชื่อนี้ เาเป็นว่าวันที่เกิดคำนี้ขึ้นมา สิ่งแรกที่เราต้องทำเลยคือเราต้องถอดความเป็นตัวเราออกไปให้ได้ เพราะว่าสิ่งที่เราเคยทำทั้งหมดกับสิ่งที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็มันคือตัวเดียวกัน แต่คนละรูปแบบดังนั้นถ้าเราถอดออกไปหมดเราเจองานเดิมไปยึดในออนไลน์

ในชีวิตไม่เคยมีใครเรียกอี (หัวเราะ) สองสามอาทิตย์นะที่ไม่มีใครยอมเอ่ยชื่อเพจในออฟฟิศจนทุกคนเริ่มชินเพราะมันคือ แบนด์ มันไม่ใช่เรียกตามความหมายนั้น

ตั้งแต่ทำเพจอิจันมา มันเคยทำคุณเดือดร้อนบ้างหรือยัง

เราทำข่าวอาชญากรรมมา 20 ปี เชื่อไหมว่าเรายังไม่เคยถูกฟ้องหมิ่นประมาทเลยสักครั้ง มันเป็นหน้าที่เรานะที่ต้องเล่าความจริงให้ได้โดยไม่ละเมิดบางคนเลือกที่จะไม่เล่า เพราะกลัวถูกฟ้อง แต่เราจะเล่า เราจะถามตัวเองเสมอเลย เวลาจะเล่าอะไรบางอย่างซึ่งมันเป็นเรื่องสำคัญที่สังคมต้องรู้ เราจะเขียนบทความจริงเราเชื่อในกฎหมายถ้าเราเขียนความจริงแล้วเราถูกฟ้องเราจะมีข้อต่อสู้ ดังนั้นด้วยความที่เราเชื่อในสิ่งนี้ทุกครั้งที่เราเขียนแล้วเกิดความคิดว่าจริงหรือไม่จริง เราจะตรวจสอบทันที เช็กให้ชัวร์ก่อนที่งานจะออกไปบางครั้งเที่ยงคืนเรายังให้น้องโทรถามแหล่งข่าวอยู่เลย ถ้าเราค้นเอาความจริงออกมาได้ เราเชื่อว่าความจริงจะคุ้มครองเรา

ส่วนอันไหนไม่มีหลักฐาน เราก็ต้องปิดไว้เล่าด้วยเหตุนี้จึงมีนิทานอิจัน นิทานอิจัน ไม่สามารถเล่าเป็นข่าวได้แต่เราต้องเล่า เพราะว่าบางข้อมูลเป็นข้อมูลที่สังคมต้องรู้แต่เราต้องเล่าเป็นนิทาน นีคือ วิธีระวังของเราถ้าทุกคนกลัวจะถูกฟ้องมันจะทำให้งานเราถูกตัดหน้างานไปครึ่งหนึ่งทำอะไรก็ฟ้องได้หมดแหละ

จำนวนแรกที่เพจและหลักล้านได้มัย

เราทำอะไรกันอยู่ก็ไม่รู้ เพราะเวลาหยุดในเพจ ขึ้นคือเวลาที่เรายุ่ง ระหว่างที่มีมันขึ้นช่วงนั้นจะมีข่าว ฟีดทุกครึ่ง ข่าวจะทำให้เราลอยขึ้นแบบก้าวกระโดด แล้วเราจะไม่เคยรู้ว่าเรากำลังก้าวกระโดด จนกระทั่ง เราทำงานเสร็จหรือข่าวซา เราถึงได้มาดูว่า อ้าว ยอด ขึ้นแล้วหรือ

วันที่ยอดโลกเพจขึ้น 3 ล้านไม่มีใครรู้ตัวเลขนะ เพราะกำลังตามข่าวเปรี้ยว ซึ่งเรื่องเยอะมาก เราปั่น ข่าวกันแทบไม่ทัน เราจำได้เลยว่ากราฟตกลง 3 ล้านเป็นกราฟที่ท้อมาก (หัวเราะ) มีพีทที่คอย มอนิเตอร์บอกว่า 3 ล้านแล้ว เราก็กังวลว่าแล้วไงล่ะ คือคลิกเรย์ชดออยู่ที่คอมทุกเครื่องเลย ก็มีคนถาม ว่าอ้าว ไม่มีกราฟตกลง 3 ล้านหรือเราก็กังวล ยังจะเอากราฟอีกหรือ อารมณ์นั้นคือ งานกูไม่เสร็จ ลูกเจอรออยู่

ตัวเลขคนกดไลก์เพจเกิน 3 ล้านภายใน 6 เดือน บอกอะไรคุณบ้าง

มันบอกว่าคุณชอบเสฟข่าวนะ ใครว่าข่าว เป็นเรื่องยากคนชอบข่าว คนชอบข้อมูลตรง คนชอบ โดนามิก หมายความว่าอะไรที่ไม่เป็นแพตเทิร์น มาก เกินไป เราว่าสิ่งที่เราดีใจหยา้มทั้งหมัดมันตอบโจทย์ ทุกอย่างอยู่ที่คอนเทนต์และวิธีเล่า แล้วนี่ คือคำตอบ ที่ทำให้รู้ว่าต้องการอะไร พอรู้ว่าคนต้องการอะไร จุดแข็งของเราอีกข้อหนึ่งก็คือ เราตอบทุกครั้งที่มันมีความต้องการ

คุณเป็นคนที่ให้คำกับตัวเลขคนไลค์ใหม่

ให้คำกับความฉลาดของเรา แปลว่า เราเข้าใจ คนดู ถ้าเราทำได้ ไม่ได้แปลว่าเราเก่งนะ แต่แปลว่า เราดีใจหยา้มแต่ก็มีเท่านั้นเอง ข่าว ข่าวหนึ่งจะนำเสนอ ด้วยวิธีไหนอ่านให้ออก ถ้าเราอ่านออกก็จบทุกอย่าง

แข่งกันแค่นี้เองเราไม่ได้แข่งกับใครเลยนะเราแข่งกับ คอนเทนต์เราถึงบอกว่าเราต้องเคารพคอนเทนต์ มากๆ

ความสุขของคนทำข่าวอาชญากรรมคือตอนไหน

สำหรับเราการปิดคดีคือเรื่องที่ดีที่สุด เพราะ ไม่อย่างนั้นมันจะอยู่ในหัว คิดใจคดีไม่ออก มันคิด ตลกดนะ คุณจะโล่งเมื่อคดีนั้นมันตอบคำถามคุณได้ พอคุณได้ตัวคนร้ายมา มันจะกระจ่างทุกข้อจริงๆแล้ว คนที่เป็นนักสืบทุกคนก็เป็นแบบนี้ เราเข้าใจเลย ว่าทำไมนักสืบใหญ่ๆ ก่อนจะรับคดีเขาจะคิดเยอะ เพราะพอรับปุ๊บมันเล็กไม่ได้ มันจะคิด คิด คิด จน จบคดี ฉะนั้น วันที่ปิดคดีได้เราเข้าใจเลยว่าทำไมเขา ถึงกินเบียร์กัน เวลาเราวิ่งสืบกับตำรวจ ขึ้นที่ที่ดีที่สุด คือขึ้นกินเบียร์ ตำรวจเปิดเบียร์เมื่อไหร่แสดงว่าคดี จบแล้ว

ศัพท์เวอร์เพชบุรีคุณเขียนว่า ‘อย่าสิ้นหวัง ความ ยุติธรรม...มีจริง’ คุณเชื่ออย่างนั้นจริงหรือ

‘อย่าสิ้นหวัง ความยุติธรรม...มีจริง’ เป็นชิฟชิฟ หนึ่งที่เรารู้สึกเข้าไปในสังคม คือ มีจริงหรือ ไม่จริงไม่ ต้องสนใจ แต่สนใจเถอะว่าในสังคมเราต้องมีความ ยุติธรรม เพราะในความเป็นจริงเราต้องการสิ่งนี้ เรา จะมานั่งบอกว่ากูไม่เชื่อหรือกวนในสังคมมีความ ยุติธรรมเราไม่ได้มีหน้าที่นั่งตำความผิดแต่เรามีหน้าที่ เปิดแสงสว่างให้ความมืดมันหายไป เพราะฉะนั้นเรา ต้องทำหน้าที่เราต้องแกะคดี เราต้องค้นหาความ ยุติธรรมต่อไป

เราไม่ได้โกหกนะ ประโยคที่ว่า ‘อย่าเพิ่งสิ้นหวัง ความยุติธรรม...มีจริง’ ไม่มีคำไหนโกหกเลย ถ้าคุณ เชื่อว่ามันมีอยู่จริงคุณก็ตั้งไป อย่าสิ้นหวัง สักวันมัน จะเจออีจัน

สมบัติ อนันตรัมพร

ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ
กลุ่มบริษัท อินเทอร์เน็ต คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)

“

นี่คือกระแสของสื่อ ซึ่งมาในเชิงของสื่ออีกด้านหนึ่งทำให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ ฉะนั้นถามว่าทำไมรัฐบาลเองต้องควบคุมสื่อ อาจจะต้องเรียกว่ากำกับให้อยู่ในร่องในรอย ก็ไม่หลุดออกไปในส่วนที่ เขาคิดว่ามันจะเกิดปัญหาต่อความมั่นคง รวมทั้งในกระแสทีวีดิจิทัลจนถึง OTT เพราะ ทุกคนบอกว่าตัวเองเสียเงินค่าออกรายการแล้ว ยิ่งถูกควบคุมว่า รายการที่ออกต้องมีเรตติ้ง ในขณะที่ OTT ทำอะไรก็ได้

”

สมบัติ อนันตรัมพ

ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ
กลุ่ม บริษัท อินเทอร์เน็ตไทย จำกัด (มหาชน)

* เกร็ดคิดที่มาจาก สถานีวิทยุ FM 98.5 MHz. Spring Radio: Business Focus (เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม และ วันที่ 18 สิงหาคม 2560) สัมภาษณ์โดย คุณสุกษัย ปกป้อง*

เรื่องของ OTT หลายคนพูดถึงกันเยอะ ตัว OTT จะมากระทบสื่อหลักที่เราเคยใช้กันอยู่จะเป็นสื่อทีวีดิจิทัล หรือ สื่ออื่นๆ คุณสมบัติ มองเรื่องนี้อย่างไรบ้าง

สมบัติ : เป็นเรื่องที่กำลังฮอตมาคุยกันเพราะตอนนี้ กสทช. เองกำลังรื้อเรื่อง OTTว่าจะจัดระเบียบอย่างไรผมคงมองในเชิงของธุรกิจคงไม่ลงลึกมาก ในเชิงเทคโนโลยีจริงๆที่ผมทำธุรกิจเทคโนโลยีซึ่งเป็นผลให้ธุรกิจ OTT มันเกิดพ้อเกิดจึงส่งผลกระทบต่อเรียกว่าคนที่ทำธุรกิจต้องปรับตัว“เมื่อเทคโนโลยีมันเกิดเราอยู่กับเขาได้อย่างไร หรือ เราจะปรับตัวได้ไหม หรือ จะเอาเทคโนโลยีมาใช้เป็นโอกาส”

ผมจะเกริ่นนำก่อนว่า OTT คำย่อ มาจาก “Over-the-top” ภาษาคืออะไร OTT คือ “บริการสื่อสารภาพและเสียงผ่านอินเทอร์เน็ต” โลกของการสื่อสารเปลี่ยนแปลงเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกของอินเทอร์เน็ตเข้ามามีผลกับสังคมไทยหรือสังคมของพวกเขาอย่างเยอะมากคงไม่ได้พูดถึงสังคมไทยเพียงอย่างเดียว มีสังคมโลก OTT เข้ามาแล้ว ทำให้ถึงมีการพูดคุยกัน ทำให้ถึงมีความสนใจเพราะ OTT มีความสะดวกสบายที่คนโดยทั่วไปถ้าเรา

มองเขาต้องการทำอะไรก็ได้ที่สะดวกสบายในยุคของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป เมื่อสมาร์ตโฟนเข้ามาเป็นได้ทุกอย่าง กลับมาตอนนี้ แทนที่คนจะดูทีวีที่บ้านนั่งฟังวิทยุอยู่ที่บ้านเหมือนสมัยก่อน สมัยก่อนคงไม่มีใครคิดว่าจะหิวสะพานทีวีสะพานวิทยุไปไหน บ้านนอกอาจจะมี วิทยุ - เรียม วิทยุทรานซิสเตอร์สะพานอยู่ แต่ตอนนี้คงไม่มีใครสะพานทีวี

แต่ก่อนถ้าจะดูทีวีต้องดูอยู่กับบ้าน แต่ปัจจุบันนี้ถ้าจะดูทีวี ผ่านสมาร์ตโฟนได้ และหนักไปกว่านั้นเราสามารถเลือกดูได้ว่าเราจะดูเวลาไหนได้ด้วยแต่ก่อนจะดูละครเรื่องหนึ่งต้องเฝ้ารอเวลา เราจะใส่โฆษณาที่เราต้องดู เคียงนี้เราอยากดูอะไรแล้วเราไม่ว่าก็ยังไม่ต้องไปดู แต่ถ้าเราอยากดูเมื่อไหร่เราก็หยิบมาดู เราอยู่ตรงไหนเราอยากดูเราก็ดู อันนี้จะเป็นบริการที่เห็นโอกาสแล้วเอามาใช้ในเชิงของธุรกิจเป็นคำว่า OTT “Over-the-top” ให้บริการทั้งภาพทั้งเสียงผ่านอินเทอร์เน็ตซึ่งเราอยากดูอะไร ดูเมื่อไหร่ก็ได้ สะดวกสบายไปหมด

เมื่อมาถึงตรงนี้คิดว่าคงอยากถามว่า ทำให้ถึงกลายเป็นประเด็นที่เราต้องมาคุยกันในประเทศไทย OTT มาพร้อมกับผู้คนที่ทีวีดิจิทัลแล้วยุคของทีวีดิจิทัล

ของประเทศไทย มีที่วิดิทัศน์ที่เข้ามาเยอะมากประมูลกันเยอะมากใช้เม็ดเงินในการเป็นเจ้าของช่องออกอากาศเยอะมาก แล้วยังมีอีกอีกว่า “จะต้องถูกรัฐบาลคุม content ถูก กสทช. คุม content ว่าจะออกรายการ อย่างไรเป็นเรตบวกลบอย่างไร เด็กอายุเท่าไรดูได้อายุเท่าไรดูไม่ได้ รายการไหนจะออกอย่างไร” เป็นเรื่องของการควบคุมสื่อ มาพร้อมกับเอกชนและผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินค่าช่องสัญญาณ และมีกฎกติกา

พอที่วิดิทัศน์เกิด OTT ก็เกิด เมื่อ OTT เกิดโดยที่คนสามารถดูทีวีโดยไม่ต้องควบคุมอะไรเลย ไม่มีการกำกับ content ไม่มีอะไรทั้งสิ้น รวมทั้งไม่มีเรตติ้งทุกอย่างมันพร้อมสะดวกสบายไปหมด ฉะนั้นจึงมีเสียงร้องของผู้ประกอบการที่วิดิทัศน์ว่า ถ้าอย่างนี้จะอยู่กันยากนะเพราะคนจะไม่ดูที่วิดิทัศน์แล้วเลยเป็นประเด็นเกิดขึ้น

ที่ผ่านมาด้วยเทคโนโลยีเกิดขึ้นมาด้วย ต้นทุนมันต่างกันระหว่างต้นทุนของ OTT กับ ต้นทุนของทีวี วิดิทัศน์ต่างกันแบบฟ้ากับเหวเพราะที่วิดิทัศน์อลอย่างที่คุณสมบัติบอก มีตั้งแต่ค่าสายเส้น ค่าผลิต ค่าออกอากาศ แต่ OTT เสียแต่ค่าอินเทอร์เน็ต ค่าการผลิตบ้าง แต่ต่ำกว่าที่วิดิทัศน์

สมบัติ : เดียวนี้ Face Live มือถืออันเดียวทำได้สารพัดออกอากาศได้เลย อันนี้เป็นเรื่องของเทคโนโลยีที่เกิดเราไม่สามารถหยุดได้ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วมาก เปลี่ยนแปลงในแนวตั้งเร็ว ชนิดที่คนที่ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเลยจะเข้าใจยากมา ถึงใช้คำว่าธุรกิจเรา หนึ่ง คือต้องเข้าใจการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแล้วมาตัดสินใจว่าคุณจะอยู่กับเขาได้ไหมจะใช้เขาเป็นโอกาสหรือจะปล่อยให้เขา Take Over เรา หรือ จะเราจะอยู่รอดได้อย่างไรเป็นสิ่งที่ยากในฐานะของผู้ประกอบการซึ่ง OTT เป็นปัญหาหนึ่ง ผู้ประกอบการ หรือนักธุรกิจเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบไม่ได้บอกว่าจะอะไรคือสิ่งที่ถูกและไม่ถูกเทคโนโลยีต้องเกิดขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าต้องเข้าไปใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร

ในมุมมองนักธุรกิจก็ต้องคิดว่าจะทำอย่างไร แต่ผู้ประกอบการได้ลงทุนไปแล้วเขาเสียหายเยอะ ถ้าปล่อยให้ OTT เกิดก็เป็นหน้าที่ของ กสทช. จะต้องมาดำเนินการซึ่งยากที่จะควบคุมโดยเฉพาะการไปสัมภาษณ์ เพราะโลกไม่ได้อยู่ในประเทศไทย

เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าคนที่ให้บริการ OTT อาจจะไม่ได้อยู่ในประเทศไทยก็ได้ เพราะเขาใช้ช่องทางของอินเทอร์เน็ต เราจึงไม่รู้ที่มาที่ไปว่าอยู่ตรงไหน เขาสามารถให้บริการเราได้

OTT มีธุรกิจอยู่ 2 ประเภท 1. ดูได้โดยที่ไม่เสียเงินแต่จะแฝงโฆษณาเพราะโลกเปลี่ยนไปแบบนี้เยอะมากเดี๋ยวนี้บริการหลายอย่างไม่เก็บเงินแต่จะแฝงโฆษณา ประเภทที่ 2 เก็บเงิน เก็บเป็นค่าสมาชิกรายเดือนทั้งนี้ในส่วนค่าอินเทอร์เน็ต ค่าแอร์ไหมที่ต้องจ่ายเป็นเรื่องปกติ มองทั้ง 2 มุมทั้งโมบายด้วยทั้งคอมพิวเตอร์ตามบ้านที่เราใช้อินเทอร์เน็ตบ้าน หรือแม้แต่ปัจจุบันที่ทีวีก็เป็นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต จะแยกเป็น 2 ส่วน คือ บริการ OTT คือ ให้บริการดูฟรี มีแฝงโฆษณา / กับดูเสียเงินการดูเสียเงินส่วนใหญ่จะอยู่ในประเทศไทยพอจะควบคุมกันได้ แต่โฆษณาที่มาฟรีอย่าง Facebook และ หลาย ๆ ค่าที่ไม่อยากพูดถึงจะกลายเป็นการโฆษณาให้เขาฟรีไปด้วยที่มาจากต่างประเทศเป็นอะไรที่ยากลำบากเรียกได้ว่าโลกที่มันใหญ่ขึ้น Facebook มีสมาชิกมากกว่าประชากรของจีนทั้งประเทศอีก ฐานลูกค้าใหญ่มาก ถ้าเขาจะประกอบธุรกิจเขาทำได้ง่ายมาก ทุกวันนี้ Facebook เก็บข้อมูลเราหมดเลย

OTT เป็นประเด็นที่เราพูดกัน นักธุรกิจต้องมองสิ่งที่เกิดขึ้นว่าจะไปทางไหนอย่างไรภาครัฐต้องเข้ามาช่วย สิ่งหนึ่งที่เสียคือการกำหนดนโยบายทางด้านเทคโนโลยีที่มันจะเกิดขึ้นในประเทศไทยและเสียหายเพราะประเทศไทยก้าวข้ามตรงนั้นมาแล้วถ้าจะกลับไปทำตรงนั้นจะยากแล้ว ยกตัวอย่างในประเทศจีนสามารถควบคุมเรื่องแบบนี้ได้เขาไม่เกิดปัญหาเลยในประเทศจีนไม่มี Google Face book Line ทุกวันนี้จะไปคุม Facebook Line เราทำไม่ได้เลย แต่ในประเทศจีนเขาฉลาดพอเขาบังคับเลยว่าสิ่งเหล่านี้ต้องเป็นคนของเขาเท่านั้นที่จะทำได้เขามี Baidu , Wechat คนที่จะไปค้าขายกับเขาจะไปขอ Line เขาไม่คุยเพราะเขาไม่รู้จัก Line เขาจึงต้องใช้ Wechat

ฉะนั้น ทำอย่างไร ถึงจะค้าขายกับเขาได้เราจึงต้องโหลดแอป Wechat เขาฉลาดพอคนต่างประเทศจึงต้องไปใช้ของเขาแต่ของเราทั้ง Facebook Line เราจะไปคุมตอนนี้มันยากมากเราปล่อยให้พวกเขาบริโภาคเทคโนโลยีจนติดแล้วกลายเป็นของเสพติดของพวกเขาไปแล้ว เข้าต้น

ขึ้นมาต้องหักทลายด้วย Line ต้องดู Facebook อยากรู้อะไรต้องเข้า Googleพวกนี้อยู่ต่างประเทศ ทั้งนั้นไม่มาเลเซียก็สิงคโปร์ ถามว่า ทำไมไม่เข้า ไทยเพราะถ้าเข้ามาในไทย คือ เราต้องเข้าดูข้อมูล ทุกอย่างนั้นได้ เขาจึงไม่เข้าในไทย ผมมองว่า เทคโนโลยีกระทบกับธุรกิจเราเยอะมาก OTT เป็น เพียงตัวอย่างอันหนึ่งเท่านั้นที่ทำให้คนประกอบ ธุรกิจในอดีตและปัจจุบันปรับตัวยาก

ในความเห็นผมคือต้องปรับตัว นักวิเคราะห์ นักตำหนิ นักวิจัยงานเยอะมากไม่รู้ว่าต้องทำ อย่างไร ผมประสบความสำเร็จทางธุรกิจเพราะ ต้องหา How to จะคิดอะไรต้องหา How to จะ ไม่ออกมาตำหนิว่าไม่ดีไม่ถูกไม่ได้ แต่จะดูว่าถ้า เป็นแบบนั้นแล้วเราจะปรับตัวเราจะทำอย่างไร ปรับตัวเพื่ออยู่รอดเพื่อในทิศทางที่อยู่สบายหรือ ปรับตัวในฐานะที่เป็นผู้แพ้หรือผู้ชนะ ยินดี หาก สิ่งที่แนะนำไปแล้วเกิดประโยชน์กับสังคมและคน ทั่วไป แต่เป็นเพียงความคิดของคนๆ เดียว อย่า มองว่าที่ผมพูด คือ สิ่งที่ถูก เพราะเป็นเพียงความคิด ส่วนตัวและเป็นความคิดเห็น ฉะนั้นอาจจะถูก และผิดก็ได้

ฉะนั้นถ้ามองกลับในเรื่องของ OTT ในเรื่อง ของดิจิทัลผมยังเชื่อว่ายังมีผู้เล่นรายใหม่ที่เข้ามา และเรียนว่าถ้าผมทำธุรกิจ OTT ผมไม่กลัวราย ใหญ่ ถึงผมจะเป็นรายเล็กก็จะเล่นแบบรายเล็ก ต้องหาตัวเองให้เจอก่อน แต่ถามว่าจะเล่นอย่างไร ก็ยากเหมือนกันต้องเจาะออกมาเป็นอย่างไร จะทำ อะไร content จะเป็นแบบไหน จะให้ผมซึ่ก็ยินดี เจาะเป็นรายๆ เลย เพราะว่า การแก้ปัญหาอาการ ของโรคของแต่ละคนไม่เหมือนกัน คนๆ เดียวกัน หรือพี่น้องกัน อาการที่มันใกล้เคียงกัน วิธีแก้ก็ไม่ เหมือนกัน

OTT ตอนนี้ ผมก็นั่งมองอยู่ในส่วนของภาค กสทช.เองก็เข้าใจเขาเหมือนกันว่าเขาจำเป็นต้อง มาควบคุม เพราะสื่อมีผลกระทบต่อความมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะของประเทศไทยเรา ในขณะนี้ ท่านนายกฯ เอง มองว่าในอดีตที่เราเกิด ปัญหาเศรษฐกิจเราจะหลุดตัวเพราะปัญหาเรื่อง ความมั่นคง ท่านเลยเอาเรื่องความมั่นคงมาเป็น ตัวนำ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เขาจึงเอาความมั่ง คั่งมาจับสื่อเป็นอะไรที่เร็วมาก จึงต้องเอา OTT มา จับ ฉะนั้น OTT จึงเป็นสื่ออย่างหนึ่งซึ่งจะมีผลกระทบกับมนุษย์เยอะมากถ้าเรามองเรื่องสื่อ บางคน

อาจจะคิดว่าจะจะเป็นไปได้หรือไม่ เปลี่ยนได้เลยหรือ ไม่? กลับไปดูเกาหลีใช้วิธีการสื่อวัฒนธรรมสมัย ก่อนเราจะพูดถึงญี่ปุ่น แต่ปัจจุบัน กระแสเกาหลี มาแรงมาก

กระแสการนำเรื่องการเงิน วัฒนธรรม บันเทิง

สมบัติ : ตอนนี้เราจึงรู้จักเกาหลีไปหมดเลย แต่ไม่ได้หมายถึงประเทศไทยไม่มีดี ถ้าจำได้ครั้ง หนึ่งปัจจุบันก็ยังเป็นกระแสอยู่ คนจีนแห่มาเที่ยว เชียงใหม่เยอะมาก มีหนังอยู่หนึ่ง เรื่องซึ่งคนไทย ไม่รู้จักแต่เป็นที่รู้จักของคนจีนเป็นที่พูดถึงกันแล้ว เขามาตามรอยหนังเรื่องนี้ ไปมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไปทุกจุดที่มีการถ่ายทำอยู่ในหนังเรื่องนี้ นี่คือ กระแสของสื่อซึ่งมาในเชิงของสื่ออีกด้านหนึ่งทำ ให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ ฉะนั้นถามว่าทำไมรัฐบาล เองต้องควบคุมสื่อ อาจจะต้องเรียกว่ากำกับให้ อยู่ในร่องในรอยที่ไม่หลุดออกไปในส่วนที่เขาคิด ว่ามันจะเกิดปัญหาต่อความมั่นคงรวมทั้งในกระแส ที่วิดิจิตัลพูดถึง OTT เพราะทุกคนบอกว่าตัวเอง เสียเงินค่าออกรายการแล้วยังถูกควบคุมว่า รายการที่ออกต้องมีเรตติ้ง ในขณะที่ OTTทำอะไร ก็ได้ ฉะนั้นรัฐบาลเองก็เขามาดูตรงนี้ แต่เราต้อง ตระหนักตลอดเวลาว่าการควบคุมไม่สามารถ ควบคุมได้ทั้งหมด ควบคุมได้ระดับหนึ่ง เรื่องการ แข่งขันต้องพูดถึงการแข่งขันเสรีกระแสของผู้ให้ บริการรายใหญ่ ๆ ของต่างประเทศเขาก็บีบเรามา ตอนที่เราเรียก OTT ครั้งแรกค่ายต่างประเทศไม่มา ไม่มาคุย

ถ้าเราเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ปากห้องของ เราเราจะไปรอรัฐบาลจะคุมได้ไม่ได้มันก็ไม่ได้ เพราะเรายังต้องกินต้องใช้ต้องดูแลพนักงานของ เราต้องอยู่ให้รอดให้ได้ ฉะนั้นเราต้องมองที่ตัวเรา เองก่อนว่าตัวเราเองทำอะไรได้ ในส่วนที่รอก็ออกไป อันนั้นจะเกิดหรือไม่เกิดไม่รู้วันนี้อยากพูดถึงเรื่อง การปรับตัวเราต้องปรับตัวเราเองก่อนปรับอย่าง มีสติพินิจพิจารณามาดูว่าเราควรจะไปทางไหน จะทำอะไรถ้าเราจะทำธุรกิจกลุ่มลูกค้าเราหยุด ตรงไหน กลุ่มลูกค้าเราอยู่เวลาไหน ชอบอะไรแล้ว เราทำได้แค่ไหนแล้วเราจะทำอย่างไรถ้าคนอื่นทำ แบบเดียวกับเราเราจะต้องทำอย่างไรให้เราดีกว่า เขาให้ได้เด่นกว่าเขาให้ได้

